

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยาศึกษา

รติมา บุชย์ศรีเจริญ

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยาศึกษา

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก
ไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ"

ของ รติมา บุษย์ศรีเจริญ

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(Henry Yuh Anchunda, Ed.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณวงษ์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยารัตินา บุษย์ศรีเจริญ
ผู้วิจัย	Henry Yuh Anchunda Ed.D.
ประธานที่ปรึกษา	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
ประเภทสารนิพนธ์	แบบฝึกไวยากรณ์, การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
คำสำคัญ	

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาความเหมาะสมและประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกด้านไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยารัตินา จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกไวยากรณ์ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test dependent

ผลวิจัยพบว่า 1) ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.43) และประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์มีค่าเท่ากับ 83.56/84.67 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยแบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.57)

Title	A DEVELOPMENT OF GRAMMAR ACHIEVEMENT BY USING GRAMMAR EXERCISES WITH MACRO MODEL LEARNING FOR GRADE 8 STUDENTS THUNGPHOTHALEPITTAYA SCHOOL
Author	Ratima Bussricharoen
Advisor	Henry yuh Anchunda, Ed.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in English - (Plan B), Naresuan University, 2022
Keywords	Grammar exercises, Macro Model learning, Learning Achievement

ABSTRACT

The objectives of this study were to 1) develop and assess the appropriateness and the effectiveness of grammar exercises for grade 8 students 2) compare students' learning achievement before and after using grammar exercises with Macro Model learning for grade 8 students 3) study students' satisfaction toward the grammar exercises with Macro Model learning for grade 8 students. The experimental group was composed of 30 students from grade 8 at Thungphothalepittaya School, selected through cluster random sampling. The research instruments included 1) grammar exercises for grade 8 students 2) lesson plans with Macro Model learning 3) an English grammar learning achievement test with 4 multiple choices and 4) satisfaction questionnaires. The statistics used in data analysis were mean, standard deviation, and t-test dependent.

The findings revealed that: 1) the results of the appropriateness assessment of the grammar exercises by experts were at the highest level ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.43) and the effectiveness of grammar exercises for grade 8 students was 83.56/84.67. 2) the students' learning achievement for grade 8 after using grammar exercises with Macro Model learning was significantly higher than before at the .05 level. and 3) the students'

satisfaction toward the grammar exercises with Macro Model learning was at the highest level. ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.57)

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ Dr. Henry Yuh Anchunda ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา พร้อมทั้งชี้แนะแนวทางและคำแนะนำตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดด้วยความกรุณาและความเอาใจใส่เสมอมา อีกทั้งยังช่วยสนับสนุนและเป็นแรงผลักดันผู้วิจัยมาโดยตลอดส่งผลให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีความสมบูรณ์และสำเร็จได้ด้วยดีจึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นคณะกรรมการสอบปากเปล่าการค้นคว้าอิสระ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาภาญจน์ ปัทมดิลก ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ แก้วนุช ที่ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขการค้นคว้าอิสระให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยาศรี ประกอบด้วย นางนันทน์ภัส งามภูมิ นางสาวจรรุวรรณ ประมุขศิลป์ และผู้เชี่ยวชาญตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม ดร.โสภิตา เสานะจิต ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครู และขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยาศรีที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการศึกษาทุกท่าน และขอบคุณเพื่อน พี่ น้อง สาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตทุกคนที่เอื้อเฟื้อ เกื้อกูล ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ และเป็นกำลังใจที่ดีให้กับผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัวและกัลยาณมิตรทุกท่านที่ให้กำลังใจและสนับสนุนในทุก ๆ ด้านด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ทั้งปวงอันเกิดจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ขอเทิดไว้เป็นเครื่องบูชาแต่ผู้มีพระคุณทั้งหลายที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้ต่อไป

รติมา บุษย์ศรีเจริญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุุณุปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมุติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ.....	9
1.1 ความหมายของไวยากรณ์.....	9
1.2 บทบาทไวยากรณ์.....	9
1.3 ความสำคัญของการสอนไวยากรณ์.....	10
1.4 ขั้นตอนการสอนไวยากรณ์.....	12

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก.....	14
2.1 ความหมายและความสำคัญของแบบฝึก.....	14
2.2 หลักการสร้างแบบฝึก	16
2.3 ประโยชน์ของแบบฝึก.....	18
2.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี	20
2.5 องค์ประกอบของแบบฝึก.....	20
3. การจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO Model.....	22
3.1 แนวคิดการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO Model	22
3.2 แนวทางในการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO Model	22
3.3 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO Model.....	24
3.4 บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียน	24
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	29
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	29
ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	33
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model.....	39
บทที่ 4 ผลการวิจัย	42
บทที่ 5 บทสรุป.....	49
บรรณานุกรม.....	53

ภาคผนวก.....57

ประวัติผู้วิจัย 100

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แบบแผนการวิจัย	34
ตาราง 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญในภาพรวม	43
ตาราง 3 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2	45
ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อน และหลังเรียนด้วยแบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	46
ตาราง 5 แสดงผลคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ แบบฝึก	47
ตาราง 6 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (Present Simple Tense)...	61
ตาราง 7 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (Present Continuous Tense)	63
ตาราง 8 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (Past Simple Tense)	65
ตาราง 9 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (Future Simple Tense)....	67
ตาราง 10 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านโดยรวม.....	69

<p>ตาราง 11 แสดงการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ในภาพรวม .....</p>	74
<p>ตาราง 12 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตาม รูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน .....</p>	76
<p>ตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.78</p>	78
<p>ตาราง 14 แสดงผลคะแนนก่อนและหลังเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก ไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 .....</p>	80
<p>ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์โดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการ เรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model โดยผู้เชี่ยวชาญ.....</p>	86

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 แบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Tense.....	96
ภาพ 2 เนื้อหาแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Tense.....	96

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญและนิยมใช้กันมากที่สุดสำหรับคนในสังคมเดียวกันหรือต่างสังคม ภาษาเป็นสื่อทำให้โครงสร้างทางสังคมมีระเบียบและสมบูรณ์ ภาษาจึงเป็นหัวใจของการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วไปและขอบข่ายของการใช้ภาษาอังกฤษครอบคลุมทั้งโลก ปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สองที่สำคัญมากในประเทศไทย อีกทั้งภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาสากลที่ผู้คนใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การค้า หรืออาชีพกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษและจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา โดยมีนโยบายพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษ ดังนั้น การเน้นให้นักเรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ได้ จึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะที่ช่วยในการสื่อสารโดยใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีนั้นผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นพื้นฐานสำคัญเพราะการมีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ดี ย่อมนำไปสู่ความสามารถที่จะพัฒนาต่อยอดทักษะในด้านต่าง ๆ ของการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป ตามที่แพรวไหม คำดวง และภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูน (2562) กล่าวว่าไวยากรณ์เป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนภาษามาเป็นเวลานาน ถึงแม้ว่าแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารส่งผลกระทบต่อวิธีการสอนไวยากรณ์ แต่ผู้เรียนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษา ซึ่งการสอนไวยากรณ์สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาได้เช่นเดียวกับความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งไวยากรณ์เปรียบเสมือนการสร้างบ้านที่แข็งแรงหากโครงสร้างบ้านแข็งแรงก็ส่งผลให้ส่วนประกอบอื่น ๆ ของบ้านมั่นคงอยู่ได้ การมีความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นพื้นฐานที่ดีก็สามารถส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานไวยากรณ์ดีจะสามารถเรียนภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนได้เร็วกว่าและดีกว่าผู้ที่ไม่รู้หรือรู้ไวยากรณ์อังกฤษน้อย (นเรศ สุรสิทธิ์, 2547) ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจะช่วยให้สารที่ผู้ส่งสารสื่อไปยังผู้รับมีเนื้อความที่ถูกต้องและตรงตามเจตนาของผู้ส่งเนื้อความไม่ผิดเพี้ยนจนทำให้การสื่อสารนั้นล้มเหลวหรือเกิดความเข้าใจผิดระหว่างกันและยังเป็นการช่วยยกระดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม, 2537) ไวยากรณ์เป็นส่วนสำคัญในการเรียน

ภาษาอังกฤษ ตามที่คริสตัล (Crystal, 2002) กล่าวว่า ไวยากรณ์เป็นส่วนสำคัญที่อยู่ติดกับตัวภาษา เมื่อมีภาษาเกิดขึ้นเมื่อใด ไวยากรณ์ก็เกิดขึ้นเมื่อนั้น เมื่อมีการใช้ภาษาใด แสดงว่าต้องมีความรู้ไวยากรณ์อยู่แล้ว อีกทั้ง Dickins and Woods (1988) กล่าวถึงความสำคัญของไวยากรณ์ ถ้าขาดความรู้ด้านไวยากรณ์แล้วผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะไม่สามารถเข้าใจและสื่อสารในระดับสูงได้ ไวยากรณ์เป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสารที่ประสบความสำเร็จและเป็นส่วนสำคัญที่สุดของการใช้ทักษะทั้งหมดในภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด จึงอาจสรุปได้ว่า ไวยากรณ์เป็นปัจจัยพื้นฐานของรูปแบบการใช้ภาษาให้กับผู้ใช้หรือผู้เรียนภาษานั้น ๆ ว่าจะพูดหรือเขียนอย่างไร ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนให้จดจำและสามารถใช้ภาษาได้จริง โดยยึดไวยากรณ์เป็นหลักสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งหมด

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น การเรียนไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพราะไวยากรณ์ช่วยให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จ จากการสังเกตในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่เป็นพื้นฐานคือ Tenses เพราะว่ามีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษไม่ค่อยดี ไม่เข้าใจโครงสร้างพื้นฐานของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ รวมไปถึงครูผู้สอนใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ชัดเจนและเน้นการจัดการเรียนรู้เพียงเพื่อให้นักเรียนท่องจำ ไม่มีการกระตุ้นกระบวนการทางความคิดหรือความเข้าใจให้แก่เด็กเรียนและไม่มีการสรุปองค์ความรู้หรือความคิดใหม่ ๆ ที่ได้จากการเรียนในแต่ละครั้ง อีกทั้งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของครู จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนขาดความรู้ความเข้าใจหรือความสนใจที่จะเรียนไวยากรณ์ เนื่องจากไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากจึงเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและเมื่อนักเรียนเรียนไม่เข้าใจส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นไปในทางที่ไม่ดี อีกทั้งนักเรียนยังขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและมีทัศนคติเชิงลบต่อการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย ตามที่ Swatevacharkul (2006) ชี้ให้เห็นว่าทักษะต่าง ๆ ของภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับ Tense ในการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระต่าง ๆ ดังนั้น ไม่ว่าจะ เป็นทักษะใด ๆ ของการใช้ภาษาอังกฤษเรื่อง Tense นั้นเป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและจำเป็นต่อผู้เรียนทุกคน เพราะกาลหรือเวลานั้นสามารถจัดลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือกลุ่มความคิด ให้เข้าใจง่ายขึ้น ซึ่งถ้าขาดความรู้ในเรื่องนี้อาจไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ถึงแม้ว่าสามารถสื่อสาร

ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว แต่การสื่อสารที่ดีนั้นจำเป็นต้องมีความถูกต้องของภาษาด้วยเสมอจึงจะสามารถผ่านการสอบในระดับต่าง ๆ ได้อย่างมีอาชีพ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงหาแนวทางในการแก้ไขปัญาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วยการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ ซึ่งการใช้แบบฝึกจะทำให้ให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองมากขึ้น ตามที่ท่นพวรรณ พงษ์เจริญ (2544) ได้กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง เครื่องมือที่อยู่ในรูป เอกสารที่จัดทำหรือสร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะความสามารถหรือศักยภาพในด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อให้ผู้เรียน มีทักษะความสามารถหรือศักยภาพมากขึ้นตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ ตามที่ Brooks (อ้างใน จ่านงค์ โปธาเกียง,2556) ได้กล่าวถึงแบบฝึกทักษะทางภาษาไว้ว่าถ้าจะพิจารณาจากหลักจิตวิทยา แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะแบบฝึกทักษะไม่เพียงแต่ จะช่วยให้การสื่อสารดำเนินไปด้วยดีเท่านั้นแต่ยังทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมในการสื่อสารเป็นไปโดย อัตโนมัต กล่าวโดยสรุป แบบฝึก คือ เครื่องมือที่เป็นส่วนช่วยเสริมความรู้และทักษะในด้านต่าง ๆ ของ นักเรียน หากนักเรียนได้ฝึกหรือทำซ้ำ ๆ ก็อาจจะช่วยสามารถแก้ไขสิ่งที่ขาดตกบกพร่องได้ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภัสรา สัตถา (2561) ได้ทำวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.89/81.75 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งในงานวิจัยของจุฑาทิพย์ ชุ่นอื้อ (2558) ที่ ศึกษาเรื่องการ ใช้แบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี ประสิทธิภาพ 82.54/82.41 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ งานวิจัยของรัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษด้วยการใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 82.11/ 81.00 และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลัง เรียนด้วยแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวโดยสรุปได้ว่า แบบ ฝึกเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยทำให้ผลสัมฤทธิ์หรือทักษะต่าง ๆ สูงขึ้น

ถึงแม้ว่าการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์โดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แต่ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนการสอนไวยากรณ์ในปัจจุบันครูผู้สอนมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้เพียงเพื่อให้นักเรียนท่องจำ จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน อีกทั้งผู้เรียนขาดความรู้ ความเข้าใจหรือความสนใจที่จะเรียนไวยากรณ์ การจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ด้วยแบบฝึกกับกระบวนการสอนปกติอาจจะทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายเพราะไม่มีแรงกระตุ้น ผู้วิจัยจึงได้หาแนวทางรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางไวยากรณ์เพิ่มมากยิ่งขึ้นกว่าการใช้แบบฝึกไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว โดยผู้วิจัยสนใจการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 ในรูปแบบ MACRO Model เป็นการจัดการเรียนรู้จากแนวคิดสอนน้อยลงทำให้เรียนรู้ได้มากขึ้น (Teach less , learn more) หมายถึง ครูใช้วิธีสอนแบบบรรยายหรือครูคอยบอกเล่าให้น้อยลง แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มาเป็นหลักในการกำหนดกรอบแนวคิดเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยการจัดการเรียนรู้ตาม MACRO model แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. (M=Motivation) ขั้นสร้างแรงจูงใจ 2. (A=Active Learning) ขั้นการเรียนรู้โดยตรง 3. (C=Conclusion) ขั้นสรุปองค์ความรู้ 4. (R=Reporting) ขั้นรายงานและนำเสนอ 5. (O=Obtain) ขั้นการเผยแพร่ความรู้ ซึ่งจากขั้นตอนทั้งหมดที่กล่าวมานี้ นับได้ว่าเป็นแนวการสอนตามรูปแบบ MACRO Model เป็นการสอนที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างดี (ดิเรก วรรมเสียร, 2560) โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO Model นั้น มีวิจัยที่สอดคล้องในการนำไปใช้แก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ดลชัย อินทรโกสม (2564) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ร่วมกับกระบวนการกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ร่วมกับกระบวนการกลุ่มสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของณฎา โพธิมา (2562) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรูปแบบ Macro Model เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรูปแบบ Macro Model เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เท่ากับ 86.45/84.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรูปแบบ Macro Model มีค่าเท่ากับ 0.69 และผลการ

ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรูปแบบ Macro Model อยู่ในระดับมาก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษา เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ เพื่อที่จะนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาความเหมาะสมและประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 140 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

3. ระยะเวลาที่ใช้ทดลอง

ระยะเวลาในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ โดยสอนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยไม่รวมระยะเวลาการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาโดยศึกษาจากเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 22102 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง Tenses จำนวน 4 Tenses ได้แก่

1. Present simple Tense
2. Present Continuous Tense
3. Past simple Tense
4. Future Simple Tense

5. ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยาศาสตร์ ต.นิคมทุ่งโพธิ์ทะเล อ.เมือง จ. กำแพงเพชร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แบบฝึกไวยากรณ์** หมายถึง สื่อที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น ใช้ประกอบการเรียนการสอนไวยากรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ดียิ่งขึ้น

2. **ความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์** หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ตามเกณฑ์การประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปหรือมากกว่า ให้อธิบายว่าแบบฝึกไวยากรณ์ความเหมาะสมในการพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ของผู้เรียน

3. **ประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์** หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดในการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses

4. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับในศตวรรษที่ 21 เป็นซึ่งการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสอนน้อยลงทำให้เรียนรู้ได้มากขึ้น (Teach less , learn more) โดยการจัดการเรียนรู้ตาม MACRO model แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. (M=Motivation) ขั้นสร้างแรงจูงใจ 2. (A=Active Learning) ขั้นการเรียนรู้โดยตรง 3. (C=Conclusion) ขั้นสรุปองค์ความรู้ 4. (R=Reporting) ขั้นรายงานและนำเสนอ 5. (O=Obtain) ขั้นการเผยแพร่ความรู้

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ไวยากรณ์ เรื่อง Tenses โดยวัดจากระดับคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกด้านบวกของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจที่มีลักษณะแบบมาตราส่วน 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งระดับความพึงพอใจอยู่ระดับ 3.50 หรือมากกว่าถือว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ที่ดีขึ้น
2. ครูได้แบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนไวยากรณ์
3. เป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นจากการสอนตามรูปแบบ MACRO Model

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

- 1.1 ความหมายของไวยากรณ์
- 1.2 บทบาทไวยากรณ์
- 1.3 ความสำคัญของการสอนไวยากรณ์
- 1.4 ขั้นตอนสอนไวยากรณ์

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก

- 2.1 ความหมายและความสำคัญของแบบฝึก
- 2.2 หลักการสร้างแบบฝึก
- 2.3 ประโยชน์ของแบบฝึก
- 2.4 ลักษณะของแบบฝึก
- 2.5 องค์ประกอบของแบบฝึก

3. การจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO model

- 3.1 แนวคิดการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO model
- 3.2 แนวทางในการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO model
- 3.3 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO model
- 3.4 บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของไวยากรณ์

มีผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงความหมายของไวยากรณ์ดังต่อไปนี้

Thornbury (2001) ได้กล่าวว่าไวยากรณ์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาว่าโครงสร้างหรือรูปแบบใดที่สามารถใช้ได้บ้างในภาษาโดยไวยากรณ์แบบเดิมจะมุ่งเน้นการวิเคราะห์ในระดับประโยค Dickins et al. (1988) กล่าวว่าไวยากรณ์คือระบบของโครงสร้างภาษาซึ่งมีหน้าที่วางลำดับและรูปแบบของคำที่เรียงกันเป็นประโยค ไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการแสดงความหมายของข้อมูลภาษา เพราะการสื่อสารความหมายเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างคำต่าง ๆ ในประโยค จินตนา สุจจันท์ (2551) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความหมายของไวยากรณ์ว่า ไวยากรณ์ (Grammar) หมายถึงสิ่งที่เราทำเมื่อเราเรียงคำต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการพูด ของเราทุกวันหรือการเขียนอย่างมีแบบแผนที่เป็นทางการ ไวยากรณ์หมายถึงโครงสร้างของประโยค (Sentence Structure) ซึ่งรวมถึงการเรียงคำ (Word Order) และการสร้างคำในประโยค (Morphology) อีกทั้งวิลเลียม ฆนิชชานันท์ (2528 อ้างถึงใน แพร่ไหม คำดวง, 2562) กล่าวว่าไวยากรณ์หมายถึงระบบในภาษาและเป็นระบบที่ผู้ใช้ภาษาได้เรียนรู้มาตั้งแต่ในวัยเด็กโดยผู้เรียนไม่รู้วาระบบของภาษาที่เรียนมีลักษณะเป็นอย่างไร และสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่ต้องเรียนจากตำรา ระวีวรรณ ศรีศรีรามศรี (2539 อ้างถึงใน แพร่ไหม คำดวง, 2562) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับความหมายของไวยากรณ์ว่าหมายถึง ระเบียบกฎเกณฑ์ของภาษา ซึ่งผู้เรียนต้องจำได้ถึงแม้ว่าจะมีข้อยกเว้นอยู่จำนวนมากในกฎของไวยากรณ์ ผู้เรียนจะต้องจำให้ได้เพื่อให้สามารถเรียนภาษาได้ดี

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ไวยากรณ์ หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ของภาษาหรือโครงสร้างของประโยคที่ช่วยในการสื่อความหมายของคำต่าง ๆ ในประโยค ไวยากรณ์เป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้เพราะช่วยให้สามารถสื่อสารได้เป็นไปตามความต้องการและความถูกต้องของผู้สื่อสาร

1.2 บทบาทไวยากรณ์

Krashen (1987 อ้างถึงในรูปทอง กว่างวาสดี, 2549) กล่าวว่า การเรียนไวยากรณ์ไม่ได้มีบทบาทอะไรมากนักในการเรียนรู้ภาษา แต่อย่างไรก็ตามไวยากรณ์ก็มีประโยชน์ในการตรวจแก้เพื่อให้การใช้ภาษาในการสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น จากทฤษฎีการปรับแก้จะเห็นว่ากลุ่มที่ใช้ไวยากรณ์ในการปรับแก้ในระดับพอดีเท่านั้นที่จะใช้ประโยชน์จากไวยากรณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่เตือนผู้สอนว่าการปรับแก้ควรทำเฉพาะบางสถานการณ์เท่านั้น เช่น ในการเขียนหรือการพูดที่เป็นทางการที่ผู้พูดมีเวลาเตรียมตัว ส่วนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั่ว ๆ ไป ผู้สอนไม่ควรเข้าไปแก้ไขข้อผิดพลาด การใช้ไวยากรณ์ควรให้ผู้เรียนสนทนาหรือใช้ภาษาอย่างมีอิสระ การเรียนไวยากรณ์ก็เช่นเดียวกันผู้สอนไม่

ควรเน้นไวยากรณ์มากเกินไป อย่างไรก็ตามการสอนไวยากรณ์แบบเข้มข้นก็มีประโยชน์ในกรณีที่ผู้เรียนบางคนอาจนำไปใช้ด้วยเหตุผลเฉพาะบุคคล หรือคนที่สนใจด้านนี้เป็นพิเศษ เช่นผู้เรียนที่มีความต้องการที่จะเป็นครูสอนภาษาหรือนักภาษาศาสตร์ไวยากรณ์จะเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนต้องรู้อย่างลึกซึ้งเพราะต้องใช้ในวิชาชีพของตนเอง

Thornbury (2001) กล่าวว่าไวยากรณ์มีบทบาทในการสอนภาษาโดยมีเหตุผลมากมายที่สนับสนุนให้มีการสอนไวยากรณ์ ได้แก่

1. ไวยากรณ์เป็นคำอธิบายสภาวะของภาษาและความรู้จากการสอนไวยากรณ์ทำให้ผู้เรียนมีเครื่องมือที่จะสร้างประโยคมากมาย ทำให้ผู้เรียนมีเครื่องมือสร้างสรรค์ภาษาอย่างไม่มีขีดจำกัด
2. ไวยากรณ์ทำให้เกิดความลึกซึ้งของความหมายมากกว่าที่ระบบของคำสามารถทำได้และช่วยแก้ไขความกำกวมของประโยค
3. ไวยากรณ์ช่วยในการเตรียมความพร้อมในการเรียนภาษา เป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนและการใช้ภาษา

สำหรับ กุลสิริสวัสดิ์ (2547) กล่าวว่า ไวยากรณ์เป็นส่วนหนึ่งของภาษาในประวัติอันยาวนาน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เราจะเห็นบทบาทของไวยากรณ์อยู่เสมอตั้งแต่วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และการแปล จนกระทั่งถึงวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมักจะกล่าวอ้างว่าวิธีการสอนนี้มุ่งเน้นการสื่อสารและให้ความสำคัญไวยากรณ์น้อยกว่า แต่เรายังคงเห็นบทบาทของไวยากรณ์ในวิธีการสอน และบทบาทที่ยังเด่นชัดขึ้นในกรณีที่ผู้เรียนเรียนภาษาด้วยตนเองด้วยการเข้าไปอยู่ในสถานการณ์จริง ๆ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์เพื่อขีดเกล้าประโยคและเพิ่มโครงสร้างของประโยค

1.3 ความสำคัญของการสอนไวยากรณ์

มีนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้ให้ความสำคัญของไวยากรณ์ไว้ดังนี้

ปราณี วานิชเจริญธรรม (2524 อ้างถึงใน แพร่ไหม คำดวง, 2562) กล่าวถึงความสำคัญของไวยากรณ์ว่ารู้จักใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้องในการใช้ภาษา ถึงแม้จะใช้ศัพท์มาก ๆ แต่ไม่ถูกไวยากรณ์ก็ไม่ได้แสดงว่าเป็นภาษาที่จะสื่อความหมายได้ ฮาร์มเมอร์ (Harmer, 1983) ได้กล่าวว่าผู้เรียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องรู้หลักไวยากรณ์ ซึ่งจำเป็นต่อผู้ใช้ภาษาผู้ที่ใช้ไวยากรณ์ได้อย่างเหมาะสมจำเป็นต้องทราบถึงข้อมูลหรือองค์ประกอบไวยากรณ์ การเรียนไวยากรณ์นั้นไม่ได้เป็นการเสียเวลา นักเรียนควรได้รับการเรียนรู้ถึงโครงสร้างของภาษาในขณะที่พวกเขาเรียนรู้การใช้ภาษามีได้หมายความว่า ผู้เรียนจะทำแบบฝึกหัดโดยไม่ผิด หรือเข้าใจถึงกฎไวยากรณ์อย่างถ่องแท้แต่พวกเขา

ควรทราบว่า พวกเขากำลังพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ทราบว่าพวกเขาพูดผิดและแก้ไขได้เมื่อนำไปใช้ในสถานการณ์จริง อีกทั้ง Van Syoc (1963) ให้ข้อคิดเห็นว่าการเรียนภาษาโดยไม่เรียนไวยากรณ์ของภาษานั้นเป็นไปได้แต่การเรียนรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์เท่านั้น ก็ไม่มีประโยชน์นอกเสียจากว่านักเรียนจะสามารถใช้รูปไวยากรณ์เหล่านั้นได้ในสถานการณ์ที่ถูกต้อง Muhammed (2001, อ้างถึงใน ฐิตินันท์ กล้ารบ 2550) ให้แนวคิดว่าการสอนไวยากรณ์ในการเรียนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาให้กับผู้เรียนได้และความรู้ด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบหนึ่งของความสามารถทางด้านการสื่อสารอีกด้วย ธีรวิพรรณ ศรีศรีรัมย์ (2539 อ้างถึงใน แพร่ไหม คำดวง, 2562) กล่าวถึงความสำคัญของไวยากรณ์ว่า ในการสอนไวยากรณ์นั้น มิได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนจดจำกฎเกณฑ์หรือหลักของไวยากรณ์ได้อย่างขึ้นใจ แต่เน้นที่จะให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบ ลักษณะและโครงสร้างประโยค โดยการฝึกให้เกิดความเคยชิน ดังนั้นกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์จะไม่มีมีความสำคัญเท่ากับการมุ่งให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจกฎเกณฑ์ของไวยากรณ์และสามารถนำไปใช้ในรูปของประโยคอย่างถูกต้อง

สุภัทรา อักษรานูเคราะห์ (2540) ให้แนวคิดว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้กฎไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวแต่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสามารถทางการสื่อสารด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์หรือตามหลักไวยากรณ์(Linguistic or Grammatical Competence) คือความรู้เกี่ยวกับระบบเสียง (Phonology) คำศัพท์(Vocabulary) และไวยากรณ์(Grammar) โดยรู้ว่าประโยคใดถูกประโยคใดผิดตามหลักไวยากรณ์และสามารถใช้และแก้ไขประโยคนั้น ๆ ให้ถูกต้องได้

2. ความสามารถทางสังคมภาษาศาสตร์สามารถใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามระเบียบของสังคม (Sociolinguistic Competence) คือมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางสังคมซึ่งประกอบไปด้วยวัฒนธรรม สถานภาพทางสังคม และบทบาทของบุคคลในสังคมโดยสามารถเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสม

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) หมายถึงความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic Competence or Strategic Competence) หมายถึงความรู้เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์การใช้กิริยาท่าทางสีหน้า น้ำเสียงประกอบการสื่อความหมาย

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าไวยากรณ์มีความสำคัญต่อการศึกษาเกี่ยวกับภาษา การที่ผู้เรียนทราบถึงหลักไวยากรณ์จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง สื่อสารได้ตรงประเด็นที่ต้องการ มีความเข้าใจตรงกันทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร และความรู้ทางไวยากรณ์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบได้ว่าภาษาหรือรูปประโยคที่ใช้ถูกต้องหรือผิดและสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้

1.4 ขั้นตอนการสอนไวยากรณ์

มีผู้เสนอขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ไว้ ดังนี้

ปัญญพร ธนาวชิรานันท์ และวิลาสินี พลอยเลื่อมแสง (2561) เสนอขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Presentation) เป็นขั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียนด้านไวยากรณ์ ต้องนำเสนอด้วยการใช้สื่อ การสาธิต การแสดงละครบทสนทนา บทอ่าน เพลง วิดิทัศน์หรือสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนด ในขั้นนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมและสรุปเป็นกฎเกณฑ์ ผู้สอนนำเข้าสู่เนื้อหา ในขั้นเริ่มแรกผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนก่อนโดยใช้รูปภาพ การเล่าเรื่อง เป็นต้น จากนั้นผู้สอนจึงสอดแทรกเนื้อหาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับอยู่ด้วย ซึ่งเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาและเนื้อหาที่มีคำศัพท์และรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาเพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟังหรืออ่านได้ จากนั้นผู้สอนจะกระตุ้นการเรียนรู้ โดยสังเกตว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่น ถามคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ตอบคำถามหรือสามารถใช้ภาษาได้ และในการสอนผู้สอนต้องอธิบายและแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาภาษานั้นมีรูปแบบ วิธีการใช้และมีความหมายอย่างไร และใช้ภาษาแม่ในการอธิบาย ซึ่งกิจกรรมในขั้นตอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศพัฒนาความรู้และหัวข้อที่น่าสนใจที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนนึกถึง สิ่งที่เคยเรียนไปแล้วและสอนสิ่งใหม่เพิ่มเติมซึ่งในขั้นตอนนี้เป็นขั้นระดมความคิด (Brainstorming) ผู้เรียนมีความสนใจมาก

ขั้นตอนที่ 2 ชี้นสอน (Explanation) ผู้สอนจะเน้นสอนเรื่องส่วนประกอบของไวยากรณ์ทั้งด้านคำศัพท์การแปลความหมาย การออกเสียง รูปแบบ และหน้าที่ หรือกฎเกณฑ์ข้อยกเว้นต่าง ๆ ในบางขั้นเรียนครูต้องอธิบายและแปล หรือทำให้เห็นภาพรวมอธิบายโดยใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน การสอนในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียน จำรูปแบบของไวยากรณ์ได้จึงเน้นความถูกต้องของไวยากรณ์เป็นหลัก แต่ก็ยังมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วย ในขณะที่ผู้เรียนฝึกผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เช่น สอนคำศัพท์สอนโครงสร้างโดยอธิบายกฎไวยากรณ์และข้อยกเว้นต่าง ๆ ให้ผู้เรียนทราบ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบแล้วให้ผู้เรียนฝึกใช้กฎไวยากรณ์หรือฝึกทำแบบฝึกหัดที่เรียนนั้นในการสร้างประโยคต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจ

กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้วให้ฝึกการเขียนประโยคเป็นภาษาของตนเองตามที่ครูสอนผู้เรียนมีความตั้งใจในการทำความเข้าใจกับเนื้อหาดี

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึกฝน (Practice) ขั้นการฝึกเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้เรื่องใหม่หรือดำเนินเรื่องต่อจากครั้งก่อนในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้จึงเน้นความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกันการฝึกแบบควบคุมนี้ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบซ้ำ ๆ คือให้นักเรียนฝึกตามตัวอย่างซ้ำ ๆ จนสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ได้ดังนั้นในการฝึกแบบนี้ นักเรียนจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายและรูปแบบของภาษาที่ใช้ในการฝึกได้ในการฝึกขั้นนี้ให้ผู้เรียนนำภาษาที่เรียนไปใช้ด้วยตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างอิสระได้ตรวจสอบสิ่งที่ตนเองเรียนรู้และได้รู้ปัญหาของตนเอง เช่น ฝึกทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ฝึกเขียนประโยคหรือเรื่องราวโดยเน้นการใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้องสมบูรณ์เป็นหลัก การฝึกสนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนโดยให้นักเรียนเปลี่ยนเป็นเรื่องราวของตนเอง ผู้เรียนมีการฝึกฝนทำให้มีความเข้าใจมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นนำไปใช้(Production) การนำภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อการสื่อสารทั้งด้านการฟัง การพูดการอ่าน และการเขียนจัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะการฝึกใช้ภาษาเปรียบเสมือนตัวกลางที่ใช้เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั่วไปจึงมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้คล่องแคล่วในสถานการณ์จริง โดยผู้สอนเป็นผู้แนะนำ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มความสามารถ และสามารถช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาในการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดีดังนั้น ขั้นตอนการสอนที่เน้นวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบการเขียนไวยากรณ์นั้นเริ่มที่การนำเข้าสู่บทเรียนโดยผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นและช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนและช่วยให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วออกมาใช้สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ขั้นตอนการนำไปใช้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง โดยนำโครงสร้างไวยากรณ์ไปปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนกำหนดให้ในขั้นสุดท้าย คือ ขั้นที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระและสามารถสร้างประโยคหรือข้อความขึ้นมาเองได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งสถานการณ์จะคล้ายคลึงกับการฝึกเพียงแต่นักเรียนจะได้ใช้กับสถานการณ์จริง ๆ มากขึ้น เช่น การให้ผู้เรียนคิดบทสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้วแสดงบทบาทสมมติให้เพื่อนดูหรือผู้เรียนสามารถพูดหน้าชั้นเรียนได้อย่างถูกต้องการเขียนเรียงความได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เป็นต้น ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และมีความมั่นใจยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นทดสอบ (Test) เป็นการประเมินผลการเรียนโดยให้ผู้เรียนทำการบ้านโดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม หรือให้ท่องจำคำศัพท์และสามารถนำไปแต่งประโยค หรือการเขียนข้อความภาษาต่างประเทศให้เป็นภาษาของตนเอง หรือการเขียนภาษาของตนเองเป็นภาษาต่างประเทศที่เรียน เป็นต้น หรือการให้ผู้เรียน ทำแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียน เป็นการตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับในสิ่งที่เรียนไปแล้ว เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนพัฒนาขึ้นมากน้อยเพียงใด ครูจะมีวิธีการปรับปรุงการสอนอย่างไรต่อไป การทดสอบเป็นการแสดงให้เห็นถึงระดับความเข้าใจของผู้เรียนว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพียงใด จุดประสงค์หลักของการสอบ คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนในสิ่งที่เรียนไปแล้ว และขณะเดียวกันการทดสอบทำให้ครูเข้าใจว่าจะเพิ่มเติมเนื้อหาอะไรหรือปรับปรุงอะไร เมื่อผู้เรียนรู้พัฒนาการของตนเองแล้วสามารถหาความรู้เพิ่มเติมและปรับปรุงตนเองได้

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก

2.1 ความหมายและความสำคัญของแบบฝึก

การฝึกเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ในการเรียนการสอน ดังนั้นการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นการจัดสภาพการณ์เพื่อให้ผู้ฝึกเปลี่ยนพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงหลักการสร้างจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ หลักการนำไปใช้ เป็นต้น จากการศึกษาความหมายของแบบฝึกทักษะ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2554) ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่าหมายถึง กิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้สามารถผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเอง

สาวิตรี สุวรรณ (2551) สรุปไว้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่ครูสร้างขึ้นจากบทเรียนที่ได้สอนไปแล้วใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติสร้างความเข้าใจ เสริมทักษะให้ผู้เรียน เพื่อให้เกิดความชำนาญเกิดทักษะบางอย่างและเป็นการทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้วให้สามารถจดจำเนื้อหาต่าง ๆ ได้แม่นยำมากขึ้น

ประมง สวัสดิลาภา (2552) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะหมายถึง อุปกรณ์การสอนที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะผู้เรียนหลังจากเรียนเนื้อหาไปแล้ว

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551) อธิบายว่า แบบฝึก หรือแบบฝึก เสริมทักษะเป็นสื่อการสอนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับให้นักเรียน ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะเพิ่มขึ้น

คณิศร ศรีประไพ (2555) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่าแบบฝึก แบบฝึกหัด หรือชุดการฝึก เป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน คืองานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกทักษะและทบทวนความรู้ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญ ถูกต้อง คล่องแคล่ว จนสามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาได้โดยอัตโนมัติ

บุญนำ เกษี (2556) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นโดยกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้นจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้และทักษะมากขึ้น และทำให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

ดังนั้น จากแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่าแบบฝึกจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องการเรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝนหรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน การสร้างแบบฝึกจะต้องเป็นการเสริมทักษะพื้นฐานโดยกำหนดให้ผู้เรียนฝึกฝนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ปริมาณของเนื้อหาต้องเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาและผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ ทำให้เกิดทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว แบบฝึกในภาษาไทยมีชื่อ เรียกแตกต่างกันออกไป เช่น ชุดการฝึก แบบฝึกทักษะ แบบฝึกหัด แบบฝึกหัดทักษะ เป็นต้น มีผู้ให้ความหมายของแบบฝึก แบบฝึกหัดหรือชุดการฝึกไว้ แบบฝึก แบบฝึกหัด หรือชุดการฝึกเป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน คือ งานหรือกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกทักษะและทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญ ถูกต้อง คล่องแคล่ว จนสามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาได้โดยอัตโนมัติ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่า แบบฝึก

สนอง คำศรี (2537 อ้างถึงใน แพร่ไหม คำดวง, 2562) กล่าวว่า แบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนการสอน ดังนั้นแบบฝึกหัดจะมีลักษณะที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน ความพอใจในการเรียนให้กับนักเรียน

ขจีรัตน์ หงส์ประสงค์ (2534 อ้างถึงใน แพร่ไหม คำดวง, 2562) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูใช้ฝึกทักษะ หลังจากให้นักเรียนได้เรียนเนื้อหาจากบทเรียนแล้ว โดย

สร้างขึ้นเพื่อเสริมทักษะให้นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนกระทำ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียน

วรสุดา บุญยไวโรจน์(2536 อ้างถึงใน แพร่ไหม คำดวง, 2562) กล่าวว่า แบบฝึกหัดเป็นสื่อการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาทำความเข้าใจ ผักฝนจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้อง และเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนั้นแบบฝึกหัดยังเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ครูทราบว่าผู้เรียนหรือผู้ใช้แบบฝึกหัดมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนและสามารถนำความรู้ที่ไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนมีจุดเด่นที่ควรส่งเสริมหรือจุดด้อยที่ควรปรับปรุง แก้ไขตรงไหน อย่างไร แบบฝึกหัดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูทุกคนใช้ในการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ

จากความเห็นของนักวิชาการดังกล่าว เกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของแบบฝึกหรือแบบฝึกหัดผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อยในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 หลักการสร้างแบบฝึก

สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงการสร้างแบบฝึกคือขั้นตอนและหลักในการสร้างซึ่งซิลและกลาสโลว์ (1990) ได้เสนอแนะไว้ว่า ในการจัดสถานการณ์ทางการเรียนการสอนนั้นสามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาจากหลักสูตร โดยกำหนดจากหน่วยการเรียนย่อย ๆ ไปสู่หน่วยการเรียนรู้ใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามในการออกแบบการสอนหรือการสร้างแบบฝึกควรคำนึงถึงองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาที่คัดเลือกมาสร้างแบบฝึกต้องอิงจุดประสงค์รายวิชา
2. กลวิธีที่ใช้ในการสอนต้องอิงทฤษฎีและผลการวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว
3. การวัดต้องอิงพฤติกรรมการเรียนรู้
4. รู้จักนำเทคโนโลยีมาใช้ประกอบเพื่อให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

นอกจากนี้ บ็อค (Bock, 1993) ได้เสนอหลักในการสร้างแบบฝึกดังนี้

1. ก่อนที่จะสร้างแบบฝึกจะต้องกำหนดโครงร่างคร่าวๆ ก่อนว่าจะเขียนแบบฝึกเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีจุดประสงค์อย่างไร

2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะใช้สร้างแบบฝึก
3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน และเรียงกิจกรรมหรืองานที่นักเรียนต้องปฏิบัติจากง่ายไปหายาก
5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึก
6. กำหนดเวลาที่จะใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสมและควรประเมินผลก่อนและหลัง

ถวัลย์ มาศจรัส (2550) ได้กล่าวถึงการสร้างและการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียดเพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการออกแบบจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะตามวัตถุประสงค์
2. สร้างแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ และส่วนประกอบอื่น ๆ เช่นแบบทดสอบก่อนฝึก บัตรคำสั่ง ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ แบบทดสอบหลังเรียน
3. นำแบบฝึกหัดแบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กรรณิการ์ พวงเกษม (2540) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้ฝึกทักษะอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องสร้างโดยคำนึงถึงหลักทางจิตวิทยา ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ต้องคำนึงอยู่เสมอว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจแตกต่างกัน ในการสร้างแบบฝึกหัดจึงควรพิจารณาให้เหมาะสม ไม่ง่ายเกินไปสำหรับเด็กที่เก่ง และไม่ยากเกินไปสำหรับเด็กอ่อน เพื่อให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน
2. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (Law of Exercise) ธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อได้มีการฝึกฝนหรือการกระทำซ้ำ ๆ ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกหัดจึงควรสร้างแบบฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเรื่องหนึ่ง ๆ ซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง โดยแบบฝึกหัดมีลักษณะหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย อันจะส่งผลทำให้ความสนใจในการฝึกลดลงและจะไม่เกิดการเรียนรู้เท่าที่ควร
3. กฎแห่งผล (Law of Effect) เมื่อนักเรียนได้เรียนไปแล้ว นักเรียนย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนเองว่าเป็นอย่างไร เมื่อให้นักเรียนท าแบบฝึกหัดหรือให้ทำงานใด ๆ จึงควรเฉลยหรือตรวจเพื่อให้นักเรียนทราบผลโดยเร็ว หรือสามารถตรวจคำตอบได้เองเพื่อจะได้รู้ข้อบกพร่องของตนเอง
4. แรงจูงใจ (Motivation) เพื่อให้เด็กอยากทำแบบฝึกหัดต่อไป แบบฝึกหัดควรเป็นแบบสั้น ๆ เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย ควรมีแบบฝึกหัดหลายรูปแบบไม่ซ้ำซาก เช่น อาจจัด

แบบฝึกหัดในลักษณะของเกม กิจกรรมในสถานการณ์ที่ต่าง ๆ แปลกใหม่ น่าสนใจ และสนุกสนาน เหมาะสมกับวัยและความต้องการของเด็ก

จากหลักและวิธีการให้สร้างแบบฝึกทักษะข้างต้น สรุปวิธีการให้ทำแบบฝึกทักษะดังนี้คือแบบฝึกทักษะที่ดีผู้เรียนต้องเห็นความสำคัญของการฝึกทักษะ ผู้เรียนจะต้องทำแบบฝึกด้วยความเข้าใจและความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองตามระดับความสามารถของตน แบบฝึกควรมีกำหนดระยะเวลาสั้นๆ ในการฝึกแต่บ่อยครั้ง ควรฝึกปฏิบัติหลังจากการสอนเมื่อผู้เรียนเข้าใจบทเรียนดีแล้ว การฝึกทำจากง่ายไปหายาก โดยผู้สอนควรแนะนำอย่างใกล้ชิดหากพบข้อผิดพลาดแล้วผู้สอนต้องแก้ไขโดยทันทีและผู้เรียนควรเข้าใจว่าแบบฝึกทักษะจะเป็นการแสดงถึงความก้าวหน้าของผู้เรียนเองและผู้สอนจะใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ประโยชน์ของแบบฝึก

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะหากเป็นแบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ จะช่วยทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูลดภาระการสอนลงและผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ เพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดีหากได้มีการฝึกบ่อยครั้งจนชำนาญ และยังช่วยผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้จำเป็นต้องมีการสอนต่างจากกลุ่มปกติทั่วไปด้วยการเสริมเพิ่มเติมให้เป็นพิเศษ ยุพา ยิ้มพงษ์ (อังกะไน สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2544) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้หลายข้อด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบและมีระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะแบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกทักษะ แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงไม่ใช่สมุดฝึกที่ครูจะให้เด็กลงมือทำหน้าต่อหน้า แต่เป็นแหล่งประสบการณ์เฉพาะสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษและเป็นเครื่องมือช่วยที่มีค่าของครูที่จะสนองความต้องการเป็นรายบุคคลในชั้นเรียน
4. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะให้คงทน ลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ ฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด

ไพบุลย์ มุลดี (2546) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน
3. ทำให้เกิดความสนุกสนานขณะเรียน
4. ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. ผู้เรียนสามารถทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง
6. แบบฝึกทักษะสามารถนำมาวัดผลการเรียนที่เรียนแล้ว
7. ช่วยให้ครูทราบข้อบกพร่องของผู้เรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทัน่วงที

นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะ แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครูที่ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเพื่อความมั่นใจในการเรียนได้อย่างดี

อุษณีย์ เสือจันทร์ (2553) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกช่วยในการฝึกเสริมเพิ่มทักษะทำให้จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถนำมาแก้ปัญหาเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้ดี ผู้เรียนสามารถนำมาทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตน เป็นเครื่องมือที่ครูผู้สอนใช้ประเมินผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด

สมพร ตอยยีปี (2554) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ เพราะจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนและยังสามารถทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง

คณิศร ศรีประไพ (2555) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกมีประโยชน์เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ สามารถที่จะทบทวนได้ด้วยตนเองและเห็นความก้าวหน้าของตนเอง นอกจากนี้ยังสามารถช่วยลดภาระของครูผู้สอนอีกด้วย

บุญนำ เกษี (2556) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญทำให้เกิดทักษะความชำนาญ หากแต่ต้องการได้รับการฝึกหลายๆ ครั้ง หลายรูปแบบ เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้ว อย่างน้อยผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้แน่นอน แบบฝึกมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการแก้ปัญหาของนักเรียนที่มีปัญหาหากได้ดี

ถวัลย์ มาศจรัส (2550) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การวิเคราะห์ และการเขียน

3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึกมีประโยชน์เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ สามารถที่จะทบทวนด้วยตนเองและเห็นความก้าวหน้าของตนเองนอกจากนี้ยังสามารถช่วยลดภาระของครูผู้สอนอีกด้วย

2.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะแบบฝึกที่ดีมีนักวิชาการได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

ถวัลย์ มาตจรัส (2550) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1) จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์ชัดเจน

1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2) เนื้อหา

2.1 ถูกต้องตามหลักวิชาการ

2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม

2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม

2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิด

2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ทำท้ายส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจปฏิบัติได้ สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

2.5 องค์ประกอบของแบบฝึก

สุจิต เหมวัล (2555) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าองค์ประกอบของแบบฝึกในแต่ละเล่ม ควรมีดังนี้

1) ปกนอก

2) ปกใน

3) คำนำ

4) สารบัญ

5) สารระการเรียนรู้อุดประสงคการเรียนรู้อสมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึง

ประสงคที่ต้องการฝีก

6) แบบทดสอบก่อนเรียน

7) ใบความรู้

8) ใบกิจกรรม/แบบฝีก/กิจกรรมฝีก

9) แบบฝีกหัด

10) แบบทดสอบหลังเรียน

11) บรรณานุกรม

12) เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

13) เฉลย/แนวคำตอบแบบฝีกหัด

14) เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

15) ปกหลัง

มุชิตา อังคระษี (2559) กล่าวไว้ว่า แบบฝีกทักษะควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1) ปกหน้า

2) ปกใน

3) ภาพประกอบ

4) คำนำ

5) คำแนะนำหรือคำชี้แจงในการใช้แบบฝีก

6) คู่มือครู/นักเรียน

7) สารบัญ

8) แบบทดสอบก่อนเรียน

9) ใบความรู้

10) ตัวอย่าง

11) แบบฝีกทักษะ

12) แบบทดสอบหลังเรียน

13) เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

14) เฉลยคำตอบแบบฝีกหัด

15) เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

16) บรรณานุกรม

17) ปกหลัง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญแบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะมีดังนี้ ปกนอก ปกใน คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้แบบฝึก คู่มือครู/นักเรียน จุดประสงค์ ใบความรู้ แบบฝึก บรรณานุกรม

3. การจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO Model

3.1 แนวคิดการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO Model

การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือแนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ โดยการใช้กระบวนการทางปัญญา (กระบวนการคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถและความถนัดของผู้เรียน เน้นการบูรณาการความรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ใช้วิธีการสอนแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ทำให้สามารถพัฒนาปัญญาอย่างหลากหลาย คือ พหุปัญญา รวมทั้งเน้นการวัดผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย

พงษ์ลักษณ์ สิบแก้ว (2562) ที่ศึกษาพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบแมโครช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความใฝ่รู้ที่จะพัฒนา กระบวนการสืบค้นหาความรู้ มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและเชื่อมโยงความรู้เป็นผังมโนทัศน์สร้างเป็นองค์ความรู้ที่สูงขึ้นรวมทั้งนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและเผยแพร่สู่สาธารณะได้

3.2 แนวทางในการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO Model

ดิเรก วรรณเศียร (2560) ได้สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Macro Model ออกมาเป็นขั้นตอนการสอนได้ 5 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละองค์ประกอบนั้นมีรายละเอียด ดังนี้

1. ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง การสร้างแรงจูงใจ สร้างแรงบันดาลใจ ความสนใจและความต้องการในการเรียนรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นแรกของการเรียนรู้ตามแนวการสอนนี้ เป็นขั้นที่ครูผู้สอนจะต้องร่วมมือกับผู้เรียนในการกำหนดและตั้งประเด็นการเรียนรู้ ในหัวข้อที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ตามแผนที่ยึดโยงกับหลักสูตร ผู้เรียนจะต้องรับรู้ถึงจุดหมายและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ โดยผู้สอนสามารถเลือกใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเล่าเรื่อง การศึกษาจากบทความหรือคำประพันธ์ หรือ การชมวิดีโอที่สั้นต่าง ๆ เพื่อการนำเข้าสู่บทเรียนและการเรียนรู้ แล้วพยายามให้

นักเรียนเกิดความสนใจ เกิดคำถามและข้อซักถามต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนตั้งประเด็นที่ต้องการรู้ และการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนด้วยกิจกรรม ซึ่งจุดที่สำคัญในขั้นตอนนี้คือการที่ผู้เรียนต้องสามารถตั้งประเด็นอภิปรายได้ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ในขั้นถัดไป

2. ขั้นการเรียนรู้โดยตรง (Active Learning) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ความรู้โดยตรงจากการลงมือทำด้วยตนเองผ่านวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับการสอนในขั้นนี้ ครูควรให้ความรู้พื้นฐานกับผู้เรียนเกี่ยวกับการสร้างองค์ความรู้ 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 คือ แนวทางการสืบค้นความรู้เพื่อให้ได้ ความรู้ที่ต้องการ ส่วนที่ 2 คือ ศาสตร์ สาขา แขนงความรู้และแหล่งความรู้ที่เกี่ยวข้อง และ ส่วนที่ 3 คือ การเรียบเรียงข้อมูล ค้นพบ ความคิดเห็น และการให้เหตุผลโต้แย้งและสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจถึงกระบวนการสร้างองค์ความรู้ ในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งได้ ซึ่งครูผู้สอนจำเป็นต้องมีเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การอภิปรายกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การระดมสมอง และการใช้สถานการณ์จำลอง เป็นต้น โดยเน้นไปที่กระบวนการคิดเป็นหลัก ผู้เรียนจะศึกษาค้นคว้าตามประเด็นความรู้หรือหัวข้อที่ตกลงกัน โดยครูผู้สอนจะทำหน้าที่ในการกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมมือกันในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

3. ขั้นสรุปองค์ความรู้ (Conclusion) ซึ่งเป็นการที่ผู้เรียนสามารถสรุปองค์ความรู้หรือสังเคราะห์สิ่งที่ได้เรียนรู้ตามความคิดและภาษาของตนเองได้ โดยขั้นนี้จะเป็นการที่ผู้เรียนจะนำผลการอภิปรายและสาริตที่เป็นผลจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน มากำหนดเป็นความคิดหรือองค์ความรู้ใหม่ และสรุปออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเขียนแผนผังโครงการ บทความ การทำรายงาน การบรรยาย หรือ การสรุปองค์ความรู้ในลักษณะอื่น ๆ ซึ่งครูผู้สอนจะทำหน้าที่ในการประเมินองค์ความรู้ของผู้เรียนเพื่อให้ทราบถึงองค์ความรู้และความสมบูรณ์ขององค์ความรู้ที่ผู้เรียนได้รับ

4. ขั้นรายงานและนำเสนอ (Reporting) คือการที่ผู้เรียนสื่อสารและนำเสนอผลการเรียนรู้ด้วยภาษา วิธีการและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม ซึ่งเป็นขั้นของการช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำเสนอและแสดงผลงาน ที่ได้จากการสร้างองค์ความรู้ของตัวเอง เพื่อให้บุคคลอื่นได้รับรู้ ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจของตัวเอง และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนออีกด้วย

5. ขั้นการเผยแพร่ความรู้ (Obtain) ซึ่งเป็นการที่ผู้เรียนนำผลการเรียนรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ เผยแพร่ความรู้สู่ครอบครัวชุมชน และสังคมต่าง ๆ ซึ่งขั้นนี้จะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มความชำนาญความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้นมากยิ่งขึ้น โดยเป็น

การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งหลังจากนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้แล้ว ก็ควรที่จะเผยแพร่องค์ความรู้ไปยังครอบครัว ชุมชน และสังคม หรืออาจเผยแพร่ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ก็ได้

3.3 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO Model

1. ฝึกให้ผู้เรียนกล้าตั้งคำถาม กล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าแสดงออก เปลี่ยนการเรียนรู้จากแบบรับฟังอย่างเดียว (passive) เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง (active) การตั้งคำถามเพราะเกิดข้อสงสัยเป็นจุดเริ่มต้นของ Lifelong Learning ถามแบบสร้างสรรค์ก่อให้เกิดประโยชน์เป็นการตั้งต้นหาคำตอบอย่างถูกต้อง ย้ำผู้ให้เด็กมีความสนใจใฝ่รู้เป็นการเรียนรู้และแก้ปัญหา
2. การเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการสอนให้สามารถสืบค้นความรู้ ที่มีมากมายในโลก ตามแนวคิดของปราชญ์ชาวจีนที่ว่าสอนชาวบ้านหาลา ตีกว่าเอาปลาไปให้ชาวบ้าน ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. การสรุปความรู้ เป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนได้ความรู้ที่ตกผลึกเป็นของผู้เรียนเอง เป็นความรู้ใหม่ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ผู้เรียนจะจดจำความรู้นี้ได้ยาวนาน
4. ก่อนสรุปองค์ความรู้ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายกัน ดูเหตุผลที่มีทฤษฎีรองรับก่อนสรุป ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีม ความร่วมมือ และวิถีชีวิตตามระบอบประชาธิปไตยด้วย ฝึกความเป็นผู้นำส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม
5. การสื่อสารและนำเสนอ เป็นสมรรถนะสำคัญในระดับสากลทำให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางด้านภาษา และมีความสามารถในการนำเสนอ มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
6. ความรู้ที่นำไปใช้และเผยแพร่ เป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนานวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศต่อไป

3.4 บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียน

บทบาทของผู้สอน

ผู้สอน คือ ผู้สนับสนุน (Supporter) และเป็นแหล่งความรู้ (Resource Person) ของผู้เรียน

ผู้สอนเตรียมเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับประสบการณ์เดิมและความต้องการของผู้เรียน โดยเลือกสิ่งที่สอน (เนื้อหา) และวิธีที่ใช้สอน(เทคนิคการสอน) ให้เหมาะสม

ผู้สอนคือผู้อำนวยการความสะอาดและเป็นแหล่งความรู้ในการจัดการเรียนการสอนช่วยเหลือโดยไม่มีเงื่อนไข ผู้สอนจะให้ทุกอย่างแก่ผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นความเชี่ยวชาญ ความรู้เจตคติ และการฝึกฝนโดยผู้เรียนมีอิสระที่จะรับหรือไม่รับการให้นั้นก็

บทบาทของผู้เรียน

ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้

ผู้เรียนจะรับผิดชอบตั้งแต่เลือกและวางแผนสิ่งที่ตนจะเรียนหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการเลือกและจะเริ่มต้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยการศึกษาค้นคว้ารับผิดชอบการเรียนรู้ตลอดจนประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานจากการเรียน หากได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้ทำงานร่วมกันกับเพื่อน ๆ ได้ค้นพบข้อคำถามและคำตอบใหม่ๆ สิ่งใหม่ๆ ประเด็นที่ท้าทายและความสามารถในเรื่องใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งการบรรลุผลสำเร็จของงานที่พวกเขาเริ่มด้วยตนเอง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จุฑาทิพย์ ชุ่นอื้อ (2558) ได้ทำวิจัย เรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 82.54/82.41 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จรินทร์ธร ภัทรพงศ์โอฬาร (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพาณิชย์การ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนตามคำบอก พบว่านักศึกษามีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนทุกชุด สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อภิสรรา สัตถา (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context กับวิธีสอนแบบปกติ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์ คลองสิบสาม ปทุมธานี ผลวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.89/81.75 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 80/80 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Grammar in Context หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณฎณา โปธิมา (2562) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่21 โดยรูปแบบ Macro Model เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรูปแบบ Macro model เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เท่ากับ 86.45/84.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่21 โดยรูปแบบ Macro model มีค่าเท่ากับ 0.69 และผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่21 โดยรูปแบบ Macro model อยู่ในระดับมาก

พงษ์ลักษณ์ ลิบแก้ว, ธเนศ พงศ์ธีรรัตน์, และ ปิยะรัตน์ ชาวอบทม (2562) ได้ทำการวิจัย เรื่อง เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบ MACRO เรื่อง ระบบประสาท ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO เรื่อง ระบบประสาทและเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ MACRO โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MACRO เรื่อง ระบบประสาท แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบบันทึกภาคสนาม และแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ MACRO วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้แบบ MACRO เรื่อง ระบบประสาท ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการอภิปรายในชั้นเรียนนักเรียนมีการพัฒนากระบวนการสืบค้นหาความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการเชื่อมโยงความรู้เป็นผังมโนทัศน์สร้างเป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและเผยแพร่สู่สาธารณะได้ 2) คะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง ระบบประสาท ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ชุตินา จิระสุข (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบ Macro Model เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบ Macro model มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปาไลตา อาดุลแบบ (2564) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การใช้แผนผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบ MACRO Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกำแพงวิทยา ผลวิจัยพบว่า ผลการประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบ MACRO Model มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม และเมื่อทดสอบคะแนนเฉลี่ยด้วยสถิติ t-test พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ดีต่อการใช้แผนผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในทุกด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหาบทอ่าน ด้านกิจกรรมการสอนและด้านคุณประโยชน์

ศุภิสรา ยาวสง (2564) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษรูปแบบปัจจุบันกาลสมบูรณ์ (Present Perfect Tense) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้ใช้แบบฝึกทักษะในการเขียนแต่งประโยคภาษาอังกฤษเรื่อง Present Perfect Tense มีระดับความสามารถในการเขียนแต่งประโยคภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 หลังการใช้แบบฝึกทักษะ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนแต่งประโยคภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Perfect Tense สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ

ดลชัย อินทรโกสม (2564) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ร่วมกับกระบวนการกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ร่วมกับกระบวนการกลุ่มเรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้ามีค่าคะแนนคุณภาพเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 อยู่ในระดับมากที่สุด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ร่วมกับกระบวนการกลุ่มสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.56 คิดเป็นร้อยละ 75.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ร่วมกับกระบวนการกลุ่มมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 อยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาความเหมาะสมและประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามลักษณะของกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาความเหมาะสมและประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาความเหมาะสมและประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แหล่งข้อมูล

ในการสร้างและหาความเหมาะสมและประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้กำหนดแหล่งข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญและนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน โดยผู้วิจัยกำหนดคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญไว้ ดังนี้

1.1 ดำรงตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ และเป็นผู้มีประสบการณ์การด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

1.2 อาจารย์ / ครู ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีความเชี่ยวชาญทางด้านวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ ดังนี้

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 9 คน (Pilot groups) โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. แบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง Tenses จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ Present Simple tense, Present Continuous tense, Past Simple tense, Future Simple tense

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเอกสารอื่น ๆ

2. กำหนดเกณฑ์การประเมินเพื่อสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยกำหนดมาตราส่วนประมาณค่าแบบ Rating Scale 5 ระดับ

4. นำแบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกที่สร้างเสร็จเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

5. นำแบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์

2. ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกไวยากรณ์

3. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense, Present Continuous tense, Past Simple Tense และ Future Simple Tense

4. สร้างแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses จำนวน 4 ชุด ได้แก่ Present Simple Tense, Present Continuous Tense, Past Simple Tense และ Future Simple Tense โดยภายในแบบฝึกไวยากรณ์แต่ละชุดประกอบไปด้วย

- 1.) การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- 2.) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3.) คำชี้แจงสำหรับครู
- 4.) คำชี้แจงการใช้แบบฝึกสำหรับนักเรียน
- 5.) ใบความรู้
- 6.) แบบฝึกไวยากรณ์

5. นำแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหาให้ข้อเสนอแนะแก้ไขส่วนที่บกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ที่สร้างขึ้น โดยใช้มาตราส่วน 5 ระดับของลิเคิร์ตและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสมของการประเมินแบบฝึกไวยากรณ์มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ผลปรากฏว่า แบบฝึกไวยากรณ์มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.43 แบบฝึกไวยากรณ์มีเหมาะสมมากที่สุด

7. นำแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

8. นำแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ เพื่อหาประสิทธิภาพตามขั้นตอน ดังนี้

8.1 ทดลองแบบเดี่ยว (1:1) นำแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยาคม จำนวน 3 คน โดยวัดความสามารถแก้ปัญกลาง อ่อน นักเรียนแต่ละคนจะได้ทำแบบฝึกครบทั้ง 4 เรื่อง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาความเหมาะสมของกิจกรรม และเวลาในการจัดกิจกรรม แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องให้ดีขึ้น

8.2 ทดลองแบบกลุ่ม (1:10) นำแบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วนักเรียนที่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยาคมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและไม่ใช่ 3 คนแรก จำนวน 10 คน ที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกันคือ เก่ง 3 คน ปานกลาง 4 คน และอ่อน 3 คน โดยนักเรียนแต่ละคนจะได้ทำแบบฝึกครบทั้ง 4 เรื่อง เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ตามเกณฑ์ ($E_1/E_2 = 80/80$) ผลปรากฏว่า แบบฝึกไวยากรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.56/84.67

9. นำแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างและหาความเหมาะสมและประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. หาความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยคำนวณหาค่าความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ ซึ่งเป็นแบบ Rating Scale 5 ระดับ โดยกำหนดมาตรฐานส่วนประมาณค่า ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ระดับ 5 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง ระดับความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

2. นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง แบบฝึกไวยากรณ์มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง แบบฝึกไวยากรณ์มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง แบบฝึกไวยากรณ์มีความเหมาะสม

ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง แบบฝึกไวยากรณ์มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง แบบฝึกไวยากรณ์มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

3. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (E_1/E_2) ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.1 ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดในการทำแบบฝึกระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (E_1)

3.2 ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (E_2)

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมการวิเคราะห์ทางสถิติของ รองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ประจัญบาน

1. สถิติที่ใช้ในการหาความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ มีดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 สูตรหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ มีดังนี้

2.1 E_1/E_2

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ ดังนี้

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน (Pilot groups) โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยะ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยะ จำนวน 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ (One – Group Pretest – Posttest Design) โดยมีแบบแผน ดังนี้ (นิโลบล นิมกักรัตน์, 2543)

ตาราง 1 แบบแผนการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T1	X	T2

เมื่อ T1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model

X หมายถึง การสอนไวยากรณ์โดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model

T2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

1.1 แบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses จำนวน 4 ชุด ได้แก่ Present Simple Tense, Present Continuous Tense, Past Simple Tense และ Future Simple Tense ที่สร้างขึ้นในขั้นตอนที่ 1

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.2 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MACRO Model

1.3 ศึกษาเอกสาร ตำรา คู่มือครูและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 แผน รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense จำนวน 3 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Present Continuous Tense จำนวน 3 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Past Simple Tense จำนวน 3 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Future Simple tense จำนวน 3 ชั่วโมง

1.5 สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO Model และนำมาสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO Model มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ (ดิเรก วรณเศียร, 2560)

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation) เป็นขั้นในการนำผู้เรียนเข้าสู่บทเรียน โดยครูผู้สอนร่วมกับผู้เรียนในการกำหนดหรือตั้งประเด็นความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน เพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายประโยชน์ที่จะได้รับ และมีแรงจูงใจในการเรียน โดยผู้สอนเลือกใช้กิจกรรมต่าง ๆ ในการเข้าสู่บทเรียน เช่น การตั้งคำถามจุดประกายความคิด เกมการเรียนรู้ วิดีโอที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นการเรียนรู้โดยตรง (Active Learning) ในช่วงแรก ครูผู้สอนชี้แจงและให้พื้นฐานในการสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้เรียน ได้แก่ แนวทางการสืบค้นความรู้ แหล่งเรียนรู้ และการเรียงข้อมูล จากนั้นในแต่คาบเรียนครูผู้สอนจะใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายมาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้โดยตรงของผู้เรียน เช่น การอภิปรายกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การระดมพลังความคิด ซึ่งผู้เรียนจะศึกษาค้นคว้าตามประเด็นความรู้หรือหัวข้อที่ตกลงกัน โดยผู้สอนมีหน้าที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุปองค์ความรู้ (Conclusion) ผู้เรียนนำผลการอภิปรายจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มหรือชั้นเรียน มากำหนดเป็นความคิดหรือความรู้ใหม่ โดยใช้วิธีการเขียน แผนผังความคิด เขียนบรรยาย เขียนรายงาน จัดบันทึก วาดภาพ ทำแบบฝึก ซึ่งในขั้นนี้ผู้สอนประเมินความรู้หรือความคิดใหม่ของผู้เรียนโดยใช้วิธีการ อภิปราย ตรวจสอบผลงาน สอบถามความคิดของกลุ่ม ทดสอบความรู้

ขั้นที่ 4 ขั้นรายงานและนำเสนอ (Reporting) ผู้เรียนนำเสนอผลงานการสร้างองค์ความรู้ของตนเองหน้าชั้นเรียนให้ครูและเพื่อนในชั้นเรียนรับรู้ เพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง โดยอาจนำเสนอผลงานในรูปแบบ การอภิปราย การแสดง บทบาทสมมติ เรียงความ วาดภาพ การนำเสนอด้วยเทคโนโลยี โดยผู้สอนจัดให้มีการประเมินผลงานตามเกณฑ์ที่เหมาะสม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินผลงานของตนเองด้วย

ขั้นที่ 5 ขั้นการเผยแพร่ความรู้ (Obtain) ผู้เรียนเผยแพร่ผลงานตนเองโดยเผยแพร่ในรูปแบบเอกสาร จัดป้ายนิเทศ จัดกิจกรรม หรือการเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เช่น websites Facebook Line YouTube เป็นต้น

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนของภาษา พร้อมข้อเสนอแนะ

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ จากนั้นจึงเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการโดยใช้มาตราส่วน 5 ระดับของลิเคิร์ท โดยกำหนดมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ระดับ 5 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง ระดับความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการ แปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญที่มี ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

1.8 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมด้านเวลา ด้านเนื้อหาและด้านอื่น ๆ จากนั้นจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model มีขั้นตอนในการสร้าง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

2.2 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Tenses เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนไวยากรณ์โดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งข้อสอบเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา เนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาจาก

ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 -1.0 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 - 1.00 มีจำนวน 36 ข้อ

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ที่มีความสอดคล้องตามเกณฑ์ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ จำนวน 30 คน เพื่อหาความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (r)

2.7 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนนโดยเกณฑ์การให้คะแนน ตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ข้อละ 0 คะแนน และทำการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบเป็นรายข้อโดยพิจารณาจากเกณฑ์ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และพิจารณาจากเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.33 – 0.71 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ (r) 0.28 – 0.65

2.8 คัดเลือกแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ที่ผ่านเกณฑ์กำหนดเพื่อมาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเท่ากับ 0.87

2.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาชั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยเลือกนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ จำนวน 30 คน และชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของการวิจัย

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบก่อนเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเริ่มการทดลอง

3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์และการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model จำนวน 4 แผนแผนละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังผ่านการทดลองแล้ว เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้แบบทดสอบคนละชุดกับก่อนเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. นำคำตอบของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในแต่ละข้อ ตอบถูกได้ 1 ตอบผิดได้ 0

2. นำคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วยการทดสอบการมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยใช้ค่าสถิติ t-test dependent

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึก

ไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model

แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดแหล่งข้อมูลซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565
จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ
2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ MACRO Model รวมทั้งสิ้น 12 ข้อ
3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ และตรวจสอบความถูกต้อง
4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยพิจารณาคะแนนแต่ละข้อ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้
  - 1 หมายถึง ไม่ใส่ใจความถูกต้องเหมาะสมของรายการประเมินความพึงพอใจไม่มีความเหมาะสม
  - 0 หมายถึง ไม่ใส่ใจความถูกต้องเหมาะสมของรายการประเมินความพึงพอใจมีความเหมาะสม
  - +1 หมายถึง ใส่ใจความถูกต้องเหมาะสมของรายการประเมินความพึงพอใจมีความเหมาะสม
5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ผู้วิจัยได้ศึกษาหลังจากที่ได้ทดลองเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยแจกแบบสอบถามความพึงพอใจให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ประเมินความพึงพอใจรวมทั้งสิ้น 12 ข้อ หลังจากนั้นนำผลการประเมินความพึงพอใจ มาหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model มีขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model มาตรวจสอบความสมบูรณ์

2. นำแบบสอบถามทุกฉบับมาตรวจให้คะแนน ซึ่งเป็นมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดมาตรฐานประมาณค่า ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ระดับ 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3. นำมาวิเคราะห์ความพึงพอใจ โดยการหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

โดยพิจารณาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาความเหมาะสมและประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาความเหมาะสมและประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาความเหมาะสมและประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.1 ผลการสร้างแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการสร้างแบบฝึกไวยากรณ์ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Tenses จำนวนทั้งหมด 4 เรื่อง ประกอบไปด้วย 1.) แบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Present Simple Tense 2.) แบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Present Continuous Tense 3.) แบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Past Simple Tense 4.) แบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Future Simple Tense โดยแบบฝึกแต่ละชุดมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1.) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2.) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3.) คำชี้แจงสำหรับครู 4.) คำชี้แจงการใช้แบบฝึกสำหรับนักเรียน 5.) ใบความรู้ 6.) แบบฝึกไวยากรณ์

1.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญในภาพรวม

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านรูปแบบ			
1.1 องค์ประกอบของแบบฝึกมีความชัดเจนครบถ้วน	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ข้อปฏิบัติในการใช้แบบฝึกเข้าใจง่ายชัดเจน	4.75	0.44	มากที่สุด
1.3 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.42	0.58	มาก
1.4 ความเหมาะสมของขนาดและรูปแบบของตัวตัวอักษร	4.17	0.58	มาก
เฉลี่ยรวมด้านรูปแบบ	4.58	0.40	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหา			
2.1 เนื้อหาและสารการเรียนรู้เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	0.58	มาก
2.2 เนื้อหามีความถูกต้อง ทันสมัย เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.50	0.58	มาก
2.3 ปริมาณของเนื้อหามีความเหมาะสมครอบคลุม และมีการลำดับเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง	4.34	0.58	มาก
2.4 เนื้อหามีความน่าสนใจ ชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับเวลา	4.50	0.44	มาก
2.5 กิจกรรมในแบบฝึกไวยากรณ์ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	4.92	0.15	มากที่สุด

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา	4.45	0.46	มาก
3. ด้านภาษา			
3.1 ภาษาที่ใช้สื่อความหมายชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย	4.92	0.15	มากที่สุด
3.2 ภาษาที่ใช้ถูกต้อง ชัดเจน ทั้งคำศัพท์และไวยากรณ์	4.33	0.58	มาก
3.3 ภาษามีความเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นของผู้เรียน	4.75	0.44	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านภาษา	4.67	0.43	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.56	0.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั้ง 4 เรื่องในภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.43) โดยในด้านภาษามีค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.43) รองลงมาคือด้านรูปแบบ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.40) และด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.46) ตามลำดับ แบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมที่จะใช้ในการพัฒนาไวยากรณ์ของผู้เรียน

1.3 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 3 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แบบฝึกไวยากรณ์	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (E ₁)	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียน (E ₂)
1. แบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Present Simple Tense	83.75	84.67
2. แบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Present Continuous Tense	84.75	
3. แบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Past Simple Tense	81.51	
4. แบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Future Simple Tense	84.25	
รวมเฉลี่ย	83.56	
E1/E2	83.56/84.67	

จากตารางที่ 3 พบว่า แบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 83.56/84.67 โดยมีค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหรือประสิทธิภาพด้านกระบวนการเรียน (E₁) เท่ากับ 83.56 และมีค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่เรียนโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหรือประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) เท่ากับ 84.67

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	14.97	3.25	8.10	15.66*	0.0000
หลังเรียน	30	23.07	3.27			

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.97 (S.D. = 3.25) และ 23.07 (S.D. = 3.27) คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึก
 วยาकरणร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO

ตาราง 5 แสดงผลคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึก
 วยาकरणร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ครูผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.50	0.51	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.77	0.43	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนใช้ภาษาที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.57	0.63	มากที่สุด
4. กิจกรรมการสอนมีความสอดคล้อง เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ และเหมาะสมกับเวลา	4.30	0.65	มาก
5. กิจกรรมการสอนกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน วยาकरणมากยิ่งขึ้น	4.63	0.56	มากที่สุด
6. กิจกรรมการสอนมีความหลากหลายและเปิดโอกาสให้นักเรียนลง มือปฏิบัติอย่างอิสระ	4.33	0.66	มาก
7. กิจกรรมการสอนสามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ ของนักเรียนได้	4.40	0.67	มาก
8. กิจกรรมในแบบฝึกวยาकरणส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความ เข้าใจในเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	4.60	0.56	มากที่สุด
9. เนื้อหาในแบบฝึกวยาकरणเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของ นักเรียน	4.53	0.63	มากที่สุด
10. แบบฝึกวยาकरणมีการลำดับเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	4.67	0.48	มากที่สุด
11. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	4.70	0.47	มากที่สุด
12. นักเรียนมีพัฒนาการด้านวยาकरणภาษาอังกฤษ	4.50	0.63	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.54	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้
 แบบฝึกวยาकरणร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model โดยภาพรวม พบว่า
 นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ย
 ความพึงพอใจมากที่สุด โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียน
 ซักถามและมีส่วนร่วมในกิจกรรม ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.43) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์สอดคล้องกับ

เนื้อหาที่เรียน ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47) แบบฝึกไวยากรณ์มีการลำดับเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.48) กิจกรรมการสอนกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนไวยากรณ์มากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.56) กิจกรรมในแบบฝึกไวยากรณ์ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.56) ครูผู้สอนใช้ภาษาที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.63) เนื้อหาในแบบฝึกไวยากรณ์เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของนักเรียน ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.63) นักเรียนมีพัฒนาการด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.63) และครูผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.51)

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ ผู้วิจัยสรุปผลของการศึกษาค้นคว้าได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ สรุปผลวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการสร้างแบบฝึกไวยากรณ์มีจำนวนทั้งหมด 4 เรื่อง ประกอบไปด้วย 1.) แบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Present Simple Tense 2.) แบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Present Continuous Tense 3.) แบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Past Simple Tense 4.) แบบฝึกไวยากรณ์เรื่อง Future Simple Tense โดยแบบฝึกแต่ละชุดมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1.) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2.) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3.) คำชี้แจงประกอบการใช้แบบฝึก 4.) คู่มือครู 5.) คู่มือนักเรียน 6.) ใบความรู้ 7.) แบบฝึกไวยากรณ์ ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.43) และประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์มีค่าเท่ากับ 83.56/84.67

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.97 (S.D. = 3.25) และ 23.07 (S.D. = 3.27) คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.57)

อภิปรายผล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.43) และประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 83.56/84.67 ซึ่งประสิทธิภาพของแบบฝึกไวยากรณ์สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ได้กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกไวยากรณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบมีประสิทธิภาพที่สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ของนักเรียนได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสร้างแบบฝึกไวยากรณ์นี้ได้ผ่านกระบวนการ ขั้นตอนการพัฒนา การศึกษาหลักการ เอกสารที่เกี่ยวข้องและตำราจากนักวิชาการหลายท่าน และให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกที่จะนำมาใช้ อีกทั้งมีการนำแบบฝึกไปหาประสิทธิภาพก่อนที่จะนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาระการเรียนรู้มาตรฐานและตัวชี้วัดของรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งแบบฝึกไวยากรณ์ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาในบทเรียน อีกทั้งช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมา และเป็นการเพิ่มทักษะความชำนาญให้แก่ผู้เรียนทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แบบฝึกไวยากรณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นยังสามารถช่วยเสริมความรู้และเพิ่มพูนทักษะทางการเรียนภาษา สามารถนำความรู้ที่ได้ปรับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งแบบฝึกยังสามารถทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิด ตามที่นันทิยา สร้อยนาค (2555) ได้กล่าวว่าแบบฝึกที่เรียนรู้เข้าใจง่ายส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาและเกิดทักษะมากขึ้นและสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับองค์ความรู้ที่ได้รับอย่างเป็นระบบสมบูรณ์ขึ้น รวมไปถึงนิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่าแบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพจะช่วยทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกฝนความรู้และทักษะ แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ดังนั้นการสร้างแบบฝึกเพื่อให้นักเรียนใช้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิสราสัตถา (2561) ได้สร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.89/81.75 และศุภิสรา ยาวสง (2564) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษรูปแบบปัจจุบันกาลสมบูรณ์ (Present Perfect Tense) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขมา

ภริตาราม โดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้ใช้แบบฝึกทักษะในการเขียนแต่งประโยคภาษาอังกฤษเรื่อง Present Perfect Tense มีระดับความสามารถในการเขียนแต่งประโยคภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 หลังการใช้แบบฝึกทักษะ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนแต่งประโยคภาษาอังกฤษเรื่อง Present Perfect Tense สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าเมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์โดยการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์สูงขึ้นเนื่องจากการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย เพิ่มความสนใจให้แก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยสอดคล้องกับวิจัยของจิราภรณ์ วงศ์สวัสดิ์ (2565) ได้ทำวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การใช้ Present Perfect Tense โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยแบบฝึกมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.86/84.44 จึงส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์การใช้ Present Perfect Tense หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมไปถึงการนำกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Macro Model มาใช้ร่วมกับการสอนโดยการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ยังสามารถกระตุ้นนักเรียนให้มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Macro Model นั้นเป็นการศึกษาที่เน้นการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ตามความสนใจ ความสามารถและความถนัดของผู้เรียน อีกทั้งส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นไปตามรูปแบบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด สอดคล้องกับวิจัยของดลชัย อินทรโกสม (2564) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ร่วมกับกระบวนการกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ร่วมกับกระบวนการกลุ่มสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปาติดา อาตุลแบบ (2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้แผนผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบ MACRO Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.57) เนื่องจากการสอนโดยการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการ

จัดเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการเรียนไวยากรณ์มากยิ่งขึ้น เพราะว่ากิจกรรมการสอนมีความหลากหลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือปฏิบัติอย่างอิสระและสามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียนได้และกิจกรรมการสอนสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนไวยากรณ์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและมีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของดลชัย อินทรโกสมุ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ร่วมกับกระบวนการกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.67) และสอดคล้องกับวิจัยณฎา โพธิมา (2562) ได้ทำวิจัยการพัฒนาแบบการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรูปแบบ Macro Model เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรูปแบบ Macro model อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรศึกษาหลักการและขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ Macro Model โดยละเอียดเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ
2. การสอนโดยการใช้แบบฝึกพร้อมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ Macro Model มีขั้นตอนบางขั้นตอนที่ต้องใช้เวลาพอสมควร ครูผู้สอนควรอธิบายและชี้แจงอย่างละเอียดเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ และคอยกระตุ้นนักเรียนระหว่างดำเนินกิจกรรมเมื่อพบว่านักเรียนขาดความสนใจหรือไม่ให้ความร่วมมือ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการใช้กระบวนการเรียนการสอนรูปแบบอื่น ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Macro Model เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. ควรนำการสอนโดยการใช้แบบฝึกพร้อมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ Macro Model ไปใช้ในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ของภาษาอังกฤษและในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

บรรณานุกรม

- กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม. (2537). *คู่มือหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ต้นธรรม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.(2545). *การสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง*.โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.กรุงเทพมหานคร.
- คณิตศร ศรีประไพ. (2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จุฑาทิพย์ ชุ่นอ้อ. (2558). การใช้แบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
- จรินทร์ธร ภัทรพงศ์โอฬาร. (2561). การพัฒนาทักษะการเขียนประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2. วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ.
- จินตนา สุขจามันท์. (2551). *การเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ*. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จำนง โปธาเกียง. (2556). การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อการสอนซ่อมเสริม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชุตินา จิระสุข. (2562). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้รูปแบบ Macro Model เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่. วารสารบัณฑิตวิจัยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. 11(1), 69-80.
- ณฎมา โปธิมา. (2562). การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่21 โดยรูปแบบ Macro Model เรื่อง ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สำนักงานเว็บไซต์ครูบ้านนอกดอทคอม.
- ดลชัย อินทรโกสม. (2564) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ร่วมกับกระบวนการกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ดิเรก วรรณเศียร. (2560). *MACRO Model: รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

- นเรศ สุรสิทธิ์. (2547). *English Grammar ไวยากรณ์ฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ. (2546). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการเรียนรู, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นิโลบล นิมกิงรัตน์. (2543). *การวิจัยการศึกษา.ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา.คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญนำ เกษี. (2556). รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องระบบสมการเชิงเส้น. ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพานทองสภานูปลูกัมภ์ อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี.
- ประมง สวัสดิ์ลาภา. (2552).การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเสวตฉัตร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ปัญจพร ธนาชिरานันท์, & วิลาสินี พลอยล้อมแสง. (2561). *การใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลและการประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต, 14(1), 191-204.
- พงษ์ลักษณ์ สิบแก้ว. (2562). เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบ MACRO เรื่อง ระบบประสาทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. งานประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2562, 26 เมษายน 2562 (น. 667-686). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- มุกิตา อังคุระชี. (2559). การพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่อง สีและการระบายสี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองสำโรง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร. (2020). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร, 18(1), 361-373.
- สมพร ตอยยีปี. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์เทเรซา หนองจอก กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาการมัธยมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สาวิตรี สุวรรณ. (2551). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- สำหรับ กุลสิริสวัสดิ์. (2546). *วิธีสอนไวยากรณ์*. กรุงเทพมหานคร: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- สุจิต เหมวัล. (2555). *ศาสตร์การสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ*. ขอนแก่น: ทรัพย์สุนทรการพิมพ์.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2540). การใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารกับการสอนภาษาอังกฤษ. ใน *สุมิตรา อังวัฒนกุล (บรรณาธิการ). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภัสรา สัตถา. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context กับวิธีสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี.
- อุษณีย์ เสือจันทร์. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เรื่องวิธีเรียงสลับ เปลี่ยนและวิธีจัดหมู่กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ฮาร์เมอร์ เจเรมี. (2546). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. (แปลและเรียบเรียง โดยเสาวภา ฉายะบุระกุล). กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- Crystal, D. (2000). *English as a Global Language*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Dickin, P. M. Woods & E.G. (1988). *Some criteria for the development of communicative grammar tests*. TESOL Quarterly, 22 (December), 112-134.
- Kumduang, P., & Thienpermpool, P. (2019). Teaching English Grammar Using Constructivism Theory for First Year Students, Faculty of Engineering and Industrial Technology, Silpakorn University.
- Rosukhon Swatevacharkul. (2006). *The Effects of Degrees of Support for Learner Independence through Web-Based Instruction and Levels of General English Proficiency on English Reading Comprehension Ability of Second Year Undergraduate Learners*. Degree of Doctor of Philosophy Program in English as an International Language. Chulalongkorn University, Bangkok.
- Thornbury, S. (2001). *How to Teach Grammar*. (3rd ed). Malaysia: Pearson Limited.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยาศาสตร์ มีจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

1.1 นางนันทน์ภัส เหมภูมิ

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงาน โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยาศาสตร์ จังหวัดกำแพงเพชร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

1.2 นางสาวจรรุวรรณ ประมูลศิลป์

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงาน โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยาศาสตร์ จังหวัดกำแพงเพชร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

2.1 ดร.โสภิตา เสานะจิต

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงาน โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความ
เหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โปรดพิจารณาและแสดงความคิดเห็นสำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข โดยทำ
เครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความเหมาะสมที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง มีเหมาะสมระดับมากที่สุด
4 คะแนน หมายถึง มีเหมาะสมระดับมาก
3 คะแนน หมายถึง มีเหมาะสมระดับปานกลาง
2 คะแนน หมายถึง มีเหมาะสมระดับน้อย
1 คะแนน หมายถึง มีเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1.	ด้านรูปแบบ					
1.1	องค์ประกอบของแบบฝึกมีความชัดเจน ครบถ้วน					
1.2	ข้อปฏิบัติในการใช้แบบฝึกเข้าใจง่าย ชัดเจน					
1.3	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.4	ความเหมาะสมของขนาดและรูปแบบของตัวตัวอักษร					
2.	ด้านเนื้อหา					
2.1	เนื้อหาและสาระการเรียนรู้เหมาะสม สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้					

2.2	เนื้อหาที่มีความถูกต้อง ทันสมัย เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน					
2.3	ปริมาณของเนื้อหาที่มีความเหมาะสม ครอบคลุม และมีการลำดับเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง					
2.4	เนื้อหาที่มีความน่าสนใจ ชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับเวลา					
2.5	กิจกรรมในแบบฝึกหัดส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น					
3.	ด้านภาษา					
3.1	ภาษาที่ใช้สื่อความหมายชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย					
3.2	ภาษาที่ใช้ถูกต้อง ชัดเจน ทั้งคำศัพท์และไวยากรณ์					
3.3	ภาษาที่มีความเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นของผู้เรียน					

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ค ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 6 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (Present Simple Tense)

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
1. ด้านรูปแบบ						
1.1 องค์ประกอบของแบบฝึกมีความชัดเจน ครบถ้วน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ข้อปฏิบัติในการใช้แบบฝึกเข้าใจง่าย ชัดเจน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
1.3 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
1.4 ความเหมาะสมของขนาดและรูปแบบของตัวตัวอักษร	4	3	4	3.67	0.58	มาก
เฉลี่ยรวมด้านรูปแบบ				4.42	0.43	มาก
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เนื้อหาและสารการเรียนรู้เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
2.2 เนื้อหามีความถูกต้อง ทันสมัยเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	4	4	4.67	0.58	มากที่สุด
2.3 ปริมาณของเนื้อหาเหมาะสม ครอบคลุม และมีกล่าดับเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2.4 เนื้อหาที่น่าสนใจ ชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับเวลา	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	ของผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3			
2.5 กิจกรรมในรูปแบบฝึกไวยากรณ์ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา				4.67	0.46	มากที่สุด
3. ด้านภาษา						
3.1 ภาษาที่ใช้สื่อความหมายชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ภาษาที่ใช้ถูกต้อง ชัดเจน ทั้งคำศัพท์และไวยากรณ์	4	4	5	4.33	0.58	มาก
3.3 ภาษามีความเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นของผู้เรียน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านภาษา				4.67	0.38	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย				4.58	0.42	มากที่สุด

ตาราง 7 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (Present Continuous Tense)

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
1. ด้านรูปแบบ						
1.1 องค์ประกอบของแบบฝึกมี ความชัดเจน ครบถ้วน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ข้อปฏิบัติในการใช้แบบฝึก เข้าใจง่าย ชัดเจน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
1.3 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
1.4 ความเหมาะสมของขนาดและ รูปแบบของตัวตัวอักษร	4	4	5	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ยรวมด้านรูปแบบ				4.58	0.43	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เนื้อหาและสารการเรียนรู้ เหมาะสม สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาที่มีความถูกต้อง ทันสมัย เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	4	5	4	4.33	0.58	มาก
2.3 ปริมาณของเนื้อหาที่มีความ เหมาะสม ครอบคลุม และมีการ ลำดับเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง	5	4	5	4.33	0.58	มาก
2.4 เนื้อหาที่น่าสนใจ ชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสม กับเวลา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2.5 กิจกรรมในแบบฝึกไวยากรณ์ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความ เข้าใจในเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	ของผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3			
เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา				4.40	0.46	มาก
3. ด้านภาษา						
3.1 ภาษาที่ใช้สื่อความหมายชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.2 ภาษาที่ใช้ถูกต้อง ชัดเจน ทั้งคำศัพท์และไวยากรณ์	4	5	4	4.33	0.58	มาก
3.3 ภาษามีความเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นของผู้เรียน	4	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านภาษา				4.67	0.38	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย				4.55	0.42	มากที่สุด

ตาราง 8 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (Past Simple Tense)

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
1. ด้านรูปแบบ						
1.1 องค์ประกอบของแบบฝึกมีความชัดเจน ครบถ้วน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ข้อปฏิบัติในการใช้แบบฝึกเข้าใจง่าย ชัดเจน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
1.3 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
1.4 ความเหมาะสมของขนาดและรูปแบบของตัวตัวอักษร	4	4	5	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ยรวมด้านรูปแบบ				4.58	0.43	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เนื้อหาและสารการเรียนรู้เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	4	3.67	0.58	มาก
2.2 เนื้อหาที่มีความถูกต้อง ทันสมัยเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	4	4	5	4.33	0.58	มากที่สุด
2.3 ปริมาณของเนื้อหาที่มีความเหมาะสม ครอบคลุม และมีกล่าลำดับเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2.4 เนื้อหาที่น่าสนใจ ชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับเวลา	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
2.5 กิจกรรมในแบบฝึกไวยากรณ์ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	ของผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3			
เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา				4.47	0.46	มาก
3. ด้านภาษา						
3.1 ภาษาที่ใช้สื่อความหมาย ชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ภาษาที่ใช้ถูกต้อง ชัดเจน ทั้ง คำศัพท์และไวยากรณ์	4	4	5	4.33	0.58	มาก
3.3 ภาษาที่มีความเหมาะสมกับวัย หรือระดับชั้นของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านภาษา				4.67	0.58	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย				4.57	0.49	มากที่สุด

ตาราง 9 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (Future Simple Tense)

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	ของผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3			
1. ด้านรูปแบบ						
1.1 องค์ประกอบของแบบฝึกมีความชัดเจน ครบถ้วน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ข้อปฏิบัติในการใช้แบบฝึกเข้าใจง่าย ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
1.4 ความเหมาะสมของขนาดและรูปแบบของตัวตัวอักษร	4	4	5	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ยรวมด้านรูปแบบ				4.75	0.29	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เนื้อหาและสารการเรียนรู้เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	3	3.33	0.58	ปานกลาง
2.2 เนื้อหามีความถูกต้อง ทันสมัยเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
2.3 ปริมาณของเนื้อหามีความเหมาะสม ครอบคลุม และมีลำดับเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง	4	3	4	3.67	0.58	มาก
2.4 เนื้อหาที่น่าสนใจ ชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับเวลา	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2.5 กิจกรรมในแบบฝึกไวยากรณ์ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	ของผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3			
เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา				4.27	0.46	มาก
3. ด้านภาษา						
3.1 ภาษาที่ใช้สื่อความหมายชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ภาษาที่ใช้ถูกต้อง ชัดเจน ทั้งคำศัพท์และไวยากรณ์	4	5	4	4.33	0.58	มาก
3.3 ภาษาที่มีความเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านภาษา				4.67	0.38	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย				4.56	0.38	มากที่สุด

ตาราง 10 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านโดยรวม

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ				$\bar{X}$	S.D.
	แบบฝึกเล่มที่ 1	แบบฝึกเล่มที่ 2	แบบฝึกเล่มที่ 3	แบบฝึกเล่มที่ 4		
1. ด้านรูปแบบ						
1.1 องค์ประกอบของแบบฝึกมีความชัดเจน ครบถ้วน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00
1.2 ข้อปฏิบัติในการใช้แบบฝึกเข้าใจง่าย ชัดเจน	4.67	4.67	4.67	5.00	4.75	0.44
1.3 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	4.33	4.33	4.67	4.42	0.58
1.4 ความเหมาะสมของขนาดและรูปแบบของตัวตัวอักษร	3.67	4.33	4.33	4.33	4.17	0.58
เฉลี่ยรวมด้านรูปแบบ	4.42	4.58	4.58	4.75	4.58	0.40
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เนื้อหาและสารการเรียนรู้เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	4.67	3.67	3.33	4.00	0.58
2.2 เนื้อหาที่มีความถูกต้อง ทันสมัยเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.67	4.33	4.33	4.67	4.50	0.58
2.3 ปริมาณของเนื้อหาที่มีความเหมาะสม ครอบคลุม และมีกล่าวดำเนินเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง	4.67	4.33	4.67	3.67	4.34	0.58
2.4 เนื้อหาที่มีความน่าสนใจ เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับเวลา	4.67	4.00	4.67	4.67	4.50	0.44

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ				$\bar{X}$	S.D.
	แบบฝึกเล่มที่ 1	แบบฝึกเล่มที่ 2	แบบฝึกเล่มที่ 3	แบบฝึกเล่มที่ 4		
2.5 กิจกรรมในรูปแบบฝึกไวยากรณ์						
ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความ เข้าใจในเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	5.00	4.67	5.00	5.00	4.92	0.15
เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา	4.67	4.40	4.47	4.27	4.45	0.46
3. ด้านภาษา						
3.1 ภาษาที่ใช้สื่อความหมาย ชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย	5.00	4.67	5.00	5.00	4.92	0.15
3.2 ภาษาที่ใช้ถูกต้อง ชัดเจน ทั้ง คำศัพท์และไวยากรณ์	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	0.58
3.3 ภาษามีความเหมาะสมกับวัย หรือระดับชั้นของผู้เรียน	4.67	5.00	4.67	4.67	4.75	0.44
เฉลี่ยรวมด้านภาษา	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	0.43
รวมเฉลี่ย	4.48	4.55	4.57	4.56	4.56	0.43

ภาคผนวก ง ตัวอย่างแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์
ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์
ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความ
เหมาะสมของของแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการ
จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความเหมาะสมที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านและแสดงความ
คิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนรู้ต่อไปตามระดับ
ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	มีเหมาะสมระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มีเหมาะสมระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	มีเหมาะสมระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	มีเหมาะสมระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	มีเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1.	สาระสำคัญ					
1.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา					
1.2	บ่งชี้ถึงความคิดรวบยอดของเนื้อหา					
1.3	กะทัดรัด ได้ใจความ ไม่สับสน					
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และเนื้อหา					
3.	เนื้อหา					
3.1	ครบถ้วน ครอบคลุมในการสร้างความรู้ใหม่ให้แก่ผู้เรียน					
3.2	เหมาะสมกับเวลา					
3.3	มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และน่าสนใจ					
3.4	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.	กระบวนการจัดการเรียนรู้					
4.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.2	มีความเหมาะสมกับเวลา และสื่อประกอบการสอน					
4.3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอน ตามรูปแบบการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้					
4.4	ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
5.	สื่อ และแหล่งเรียนรู้					
5.1	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
5.2	มีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน					
5.3	มีความน่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้					
6.	การวัดและประเมินผล					
6.1	ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
6.2	วิธีการวัดและเครื่องมือมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และระบุเกณฑ์ที่ชัดเจน					

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

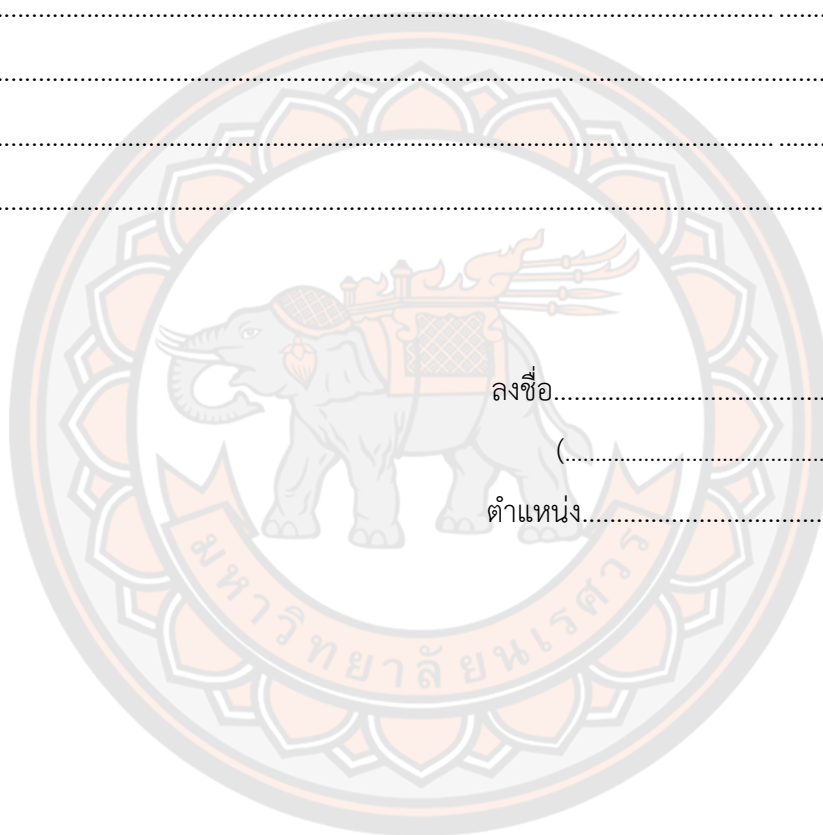
.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตาราง 11 แสดงการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ในภาพรวม

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. สาระสำคัญ			
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	4.33	0.58	มาก
1.2 บ่งชี้ถึงความคิดรวบยอดของเนื้อหา	3.67	0.58	มาก
1.3 กะทัดรัด ได้ใจความ ไม่สับสน	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านที่ 1	4.23	0.58	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และเนื้อหา	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ยรวมด้านที่ 2	4.33	0.58	มาก
3. เนื้อหา			
3.1 ครบถ้วน ครอบคลุมในการสร้างความรู้ใหม่ให้แก่ผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
3.2 เหมาะสมกับเวลา	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และน่าสนใจ	4.33	0.58	มาก
3.4 สอดคล้องกับกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.33	0.58	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมด้านที่ 3	4.17	0.58	มาก
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.67	0.58	มาก
4.2 มีความเหมาะสมกับเวลา และสื่อประกอบการสอน	4.67	0.58	มากที่สุด
4.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามรูปแบบการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
4.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.33	0.58	มาก

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
เฉลี่ยรวมด้านที่ 4	4.33	0.58	มาก
5. สื่อ และแหล่งเรียนรู้			
5.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	3.67	0.58	มาก
5.2 มีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
5.3 มีความน่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านที่ 5	4.22	0.58	มาก
6. การวัดและประเมินผล			
6.1 ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2 วิธีการวัดและเครื่องมือมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และระบุเกณฑ์ที่ชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านที่ 5	4.83	0.29	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.35	0.51	มากที่สุด

ภาคผนวก จ ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO
Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 12 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ
MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	แปลผล
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	0	0	+1	0.33	ตัดทิ้ง
9	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
10	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	0	0	0	0.00	ตัดทิ้ง
14	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	0	0	+1	0.33	ตัดทิ้ง

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	แปลผล
	1	2	3		
19	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39	0	0	+1	0.33	ตัดทิ้ง
40	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
1	0.49	ใช้ได้	0.62	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.57	ใช้ได้	0.15	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
3	0.69	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.33	ใช้ได้	0.45	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.86	ตัดทิ้ง	0.35	ใช้ได้	ตัดทิ้ง
6	0.49	ใช้ได้	0.45	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.54	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.62	ใช้ได้	0.53	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.43	ใช้ได้	0.65	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.51	ใช้ได้	0.42	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.57	ใช้ได้	0.63	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.73	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.46	ใช้ได้	0.51	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.49	ใช้ได้	0.42	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.51	ใช้ได้	0.28	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.80	ตัดทิ้ง	0.02	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
17	0.43	ใช้ได้	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.53	ใช้ได้	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ข้อสอบ
19	0.43	ใช้ได้	0.42	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.65	ใช้ได้	0.58	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.71	ใช้ได้	0.05	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
22	0.33	ใช้ได้	0.58	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.45	ใช้ได้	0.63	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.62	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.57	ใช้ได้	0.56	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.46	ใช้ได้	0.03	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
27	0.53	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.49	ใช้ได้	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.62	ใช้ได้	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.71	ใช้ได้	0.62	ใช้ได้	ใช้ได้
31	0.64	ใช้ได้	0.42	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.57	ใช้ได้	0.58	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.62	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.71	ใช้ได้	0.00	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
35	0.49	ใช้ได้	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.57	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.87

ภาคผนวก ข ผลคะแนนก่อนและหลังเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 14 แสดงผลคะแนนก่อนและหลังเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

นักเรียนคนที่	คะแนนเต็ม 30 คะแนน		คะแนนผลต่าง
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	10	21	11
2	17	26	9
3	13	22	9
4	16	25	9
5	15	23	8
6	13	22	9
7	14	24	10
8	12	20	8
9	17	28	11
10	15	27	12
11	11	19	8
12	19	27	8
13	11	20	9
14	10	17	7
15	19	19	0
16	21	22	1
17	16	25	9
18	14	21	7
19	17	28	11
20	18	21	3

นักเรียนคนที่	คะแนนเต็ม 30 คะแนน		คะแนนผลต่าง
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
21	20	28	8
22	12	19	7
23	16	21	5
24	18	27	9
25	10	22	12
26	16	23	7
27	13	20	7
28	11	22	11
29	20	29	9
30	15	24	9
รวม	449	692	243
$\bar{x}$	14.97	23.07	8.10
S.D.	3.25	3.27	2.83

ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก
ไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์
เรื่อง Tenses
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทย

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนไวยากรณ์ เรื่อง Tenses
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ รวมทั้งสิ้น 30 คะแนน (ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 60 นาที)
3. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✕ ลงในกระดาษคำตอบ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

-
1. She..... to school early every day.
a. go   b. goes   c. going   d. will go
  2. They always..... up late in the weekends.
a. gets   b. get   c. got   d. is getting
  3. The sun.....in the east and ..... in the west.
a. rise / set   b. rising / setting
c. rises / sets   d. will rise/will set
  4. The children.....milk every morning.
a. drinks   b. drinking   c. drank   d. drink
  5. I write a letter to my parents.....
a. yesterday   b. last month   c. every week   d. now
  6. My sister usually.....after dinner.
a. watches   b. watch   c. is watching   d. will watch

7. Change the sentence into negative “Gina studies English every Monday.”
- Gina isn't study English every Monday.
  - Gina doesn't study English every Monday.
  - Gina don't study English every Monday.
  - Gina won't study English every Monday.
8. Which sentence is Present Simple Tense?
- Manee sometimes walks to the market.
  - Somchai ate pizza yesterday.
  - Suda will go to the club tomorrow.
  - Suchart is writing his diary.
9. Nicky..... homework right now.
- does
  - is doing
  - do
  - will do
10. The dog and the cat .....into the house now.
- run
  - are run
  - will run
  - are running
11. A birds ..... outside my bedroom now.
- is singing
  - are singing
  - sing
  - will sing
12. Molly and Mary..... coffee at the canteen now.
- sip
  - is sipping
  - are sipping
  - are sip
13. The teacher ..... in the hall now.
- teach
  - will teach
  - are teaching
  - is teaching
14. My mother and I .....TV now.
- am watching
  - is watching
  - are watching
  - watching
15. Change the sentence into question “They are playing football now”
- Are they play football now?
  - Are they playing football now?
  - Is they playing football now?
  - They are playing football now?

16. Which sentence is Present Continuous Tense?

- a. Jane is a doctor.
- b. Joe will go to Bangkok next week.
- c. June is cooking dinner for her mom.
- d. John likes shopping at the supermarket.

17. We..... the dishes a few minutes ago.

- a. is washing
- b. did wash
- c. washed
- d. wash

18. She ..... (not go) to the supermarket.

- a. not go
- b. went
- c. didn't went
- d. didn't go

19. We ..... to the music last night.

- a. listened
- b. listen
- c. did listen
- d. will listen

20. ....you buy a new book yesterday?

- a. Do
- b. Does
- c. Did
- d. Is

21. Phillipe: Who.....they?

David: They were actor in 1988.

- a. did
- b. do
- c. was
- d. were

22. Which sentence is Past Simple Tense?

- a. She didn't talk with her teacher last week.
- b. He doesn't tell anyone about secret.
- c. They are playing volleyball.
- d. It will rain this evening.

23. Change the sentence into question "He went to Europe last week."

- a. Do he go to Europe last week?
- b. Does he go to Europe last week?
- c. Did he go to Europe last week?
- d. Did he went to Europe last week?

24. He ..... back tomorrow.

- a. will be
- b. will being
- c. be
- d. is

25. I have toothache. I .....to the dentist this evening.
a. go   b. will going   c. went   d. will go
26. We promise we ..... attention to our English class.
a. pay   b. paying   c. will pay   d. paid
27. Tommy.....you as soon as possible.
a. called   b. will call   c. calling   d. will calling
28. He ..... (not) to school next morning.
a. not walk   b. won't walk   c. walked   d. will walk
29. A: What.....you.....on the weekend?
B: I will visit my grandparents.
a. will/do   b. are/do   c. will/doing   d. did/do
30. Change the sentence into negative "They will arrive next two weeks."
a. They won't arrived next two weeks.
b. They not will arrive next two weeks.
c. They will arrive next two weeks.
d. They won't arrive next two weeks.

ภาคผนวก ฅ ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์โดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model

ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์โดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. ครูผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและมีส่วนร่วมในกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ครูผู้สอนใช้ภาษาที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการสอนมีความสอดคล้อง เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและเหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. กิจกรรมการสอนกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนไวยากรณ์มากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. กิจกรรมการสอนมีความหลากหลายและเปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือปฏิบัติอย่างอิสระ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7. กิจกรรมการสอนสามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียนได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8. กิจกรรมในแบบฝึกไวยากรณ์ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9. เนื้อหาในแบบฝึกไวยากรณ์เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10. มีการลำดับเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12. นักเรียนมีพัฒนาการด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ญ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์
ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Tenses	เรื่อง Present Simple Tense	จำนวน 12 ชั่วโมง
รายวิชาภาษาอังกฤษ		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ภาคเรียนที่ 2	เวลา 3 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาวติมา บุษย์ศรีเจริญ		โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทย

1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดง
ความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ
และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม

การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ความเหมือนและ
ความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ
วัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.3 ม.2/1 1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน
ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

มาตรฐาน ต 2.2 ม.2/1 บอกความเหมือนและความแตกต่างชนิดต่าง ๆ การลำดับโครงสร้าง
ประโยค

2. สาระสำคัญ

ศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์เรื่อง Present Simple Tense อ่านและเขียนประโยคเกี่ยวกับ
ชีวิตประจำวันตามโครงสร้าง Present Simple Tense

3. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์

- Daily Routine : go to school, brush my teeth, do homework

โครงสร้างประโยค/ไวยากรณ์

- Present Simple Tense
- Third Person Ending: -s, -es, -ies
- Adverbs of Frequency: always, usually, sometimes, never
- Time Expressions: every day, on Mondays, in the

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจหลักการใช้ไวยากรณ์เรื่อง Present Simple Tense (K)
2. แต่งประโยคตามโครงสร้าง Present Simple Tense (P)
3. นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน (A)

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร
- ความสามารถในการคิด
- ความสามารถในการแก้ปัญหา

6. ชิ้นงาน/ภาระงาน

- ผังมโนทัศน์ Present Simple Tense
- แบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Present Simple Tense
- แต่งประโยคตามโครงสร้าง Present Simple Tense

7. การจัดการเรียนรู้ (ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MACRO Model)

ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation) (ชั่วโมงที่ 1)

1. นักเรียนระดมพลังสมองเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนทำทุกวัน โดยครูใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนพูด และครูเขียนตัวอย่างประโยคคำตอบบนกระดาน ดังนี้

Q: What do you usually do every day?

A: I eat breakfast and I take a shower.

2. นักเรียนเรียนรู้และทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับ Daily Routine ผ่านการเล่นเกม วิธีการเล่น คือ นักเรียนแบ่งทีมเป็น 2 ทีมเพื่อเล่นเกมทายคำศัพท์เกี่ยวกับ Daily Routine โดยตัวแทนแต่ละทีมจะถือบัตรคำศัพท์ จากนั้นเพื่อนในทีมจะต้องใช้ท่าทางประกอบเพื่อให้เพื่อนภายในทีมของตนเองทายคำศัพท์ให้ถูกต้อง หากทีมใดตอบถูกและได้คะแนนมากที่สุดให้ถือว่าเป็นผู้ชนะ

3. นักเรียนศึกษาตัวอย่างประโยคตามโครงสร้าง Present Simple Tense โดยใช้ คำศัพท์ Daily Routine และ Adverb of Frequency

เช่น I always brush my teeth after meals.

She usually cooks food for her kids.

He sometimes watches TV after dinner.

4. นักเรียนอ่านประโยคที่ครูเขียนบนกระดาน สังเกตประโยคที่ครูเขียนและ วิเคราะห์โครงสร้างเบื้องต้น จากนั้นครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนจากกิจกรรมข้างต้นและชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้

5. นักเรียนดูคลิปวิดีโอ Present simple tense หลังจากจบคลิปแล้ว นักเรียนในห้องร่วมกันอภิปรายว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

ขั้นการเรียนรู้โดยตรง (Active Learning)

6. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน แบบคละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) โดยกลุ่มนี้เรียกว่ากลุ่มบ้าน

7. นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง Present Simple Tense โดยนักเรียนแต่ละกลุ่ม ร่วมกันศึกษา โดยแบ่งประเด็นกันไปศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาจากใบความรู้คนละ 1 ประเด็น โดยแบ่งเป็นประเด็นในการศึกษา 7 ประเด็น ดังนี้

- หลักการใช้ Present Simple tense
- โครงสร้างประโยคบอกเล่า
- โครงสร้างประโยคปฏิเสธ
- โครงสร้างประโยคคำถาม
- การเติม -s, -es สำหรับประธาน Third Person Singular
- Adverb of Frequency
- Time Expression

8. จากนั้นสมาชิกในกลุ่มบ้านแยกย้ายไปรวมกับสมาชิกกลุ่มอื่นที่ได้รับในประเด็นเดียวกัน และร่วมกันทำความเข้าใจในหัวข้อที่ตนได้รับอย่างละเอียด โดยจะเรียกกลุ่มนี้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

9. สมาชิกในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับสู่กลุ่มบ้านเดิมของตนและผลัดกันอภิปรายประเด็นของตนให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจ ครูสังเกตพฤติกรรมการทำงาน

10. นักเรียนฝึกแต่งประโยคลงสมุดโดยใช้โครงสร้าง Present Simple tense (บอกเล่า ปฏิเสธและคำถาม)

ขั้นสรุปองค์ความรู้ (Conclusion) (ชั่วโมงที่ 2)

11. นักเรียนและครูทบทวนเรื่องโครงสร้าง หลักการใช้ Present Simple Tense และคำศัพท์ Daily routine และ Adverb of frequency อีกครั้ง

12. นักเรียนทำแบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Present Simple Tense โดยให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงในแบบฝึกและศึกษาใบความรู้ด้วยตนเอง

13. นักเรียนจับกลุ่มเดิม (กลุ่มบ้าน) รับกระดาษ A4 กลุ่มละ 1 แผ่นและร่วมกันเขียนผังมโนทัศน์เกี่ยวกับเรื่อง Present Simple Tense จากประเด็นที่ได้ศึกษาร่วมกัน หากมีความรู้เดิมอยู่แล้วสามารถใช้ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ในการทำผังมโนทัศน์ได้

ขั้นรายงานและนำเสนอ (Reporting) (ชั่วโมงที่ 3)

14. ทบทวนความรู้เดิมและร่วมกันเฉลยแบบฝึกไวยากรณ์

15. ตัวแทนนักเรียน นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการร่วมกันอภิปรายจากนั้นครูสรุปความรู้จากนักเรียนอีกครั้งและอธิบายถึงวิธีการใช้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ Present Simple โดยนักเรียนสามารถจดเนื้อหาส่วนที่ขาดหายไปในผังมโนทัศน์ของตนเองเพิ่มเติม

ขั้นการเผยแพร่ความรู้ (Obtain)

16. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำผลงานของตัวเอง (ผังมโนทัศน์) ไปติดแสดงในบอร์ดผลงานนักเรียนประจำห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนห้องอื่น ๆ ศึกษาเป็นความรู้

8. สื่อและวัสดุแหล่งเรียนรู้

- บัตรคำศัพท์เกี่ยวกับ Daily Routine
- แบบฝึกไวยากรณ์ เรื่อง Present Simple Tense

9. การวัดผลประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด/ ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์
ด้านความรู้ เข้าใจหลักการใช้ ไวยากรณ์ เรื่อง Present Simple Tense	- ตรวจสอบแบบฝึกไวยากรณ์ Present Simple Tense - ตรวจสอบชิ้นงานผังมโนทัศน์	- แบบฝึกไวยากรณ์ Present Simple Tense - แบบการประเมิน ชิ้นงาน	ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า 80 % ได้ระดับคุณภาพดี ขึ้นไป
ด้านทักษะ/ กระบวนการ แต่งประโยคตาม โครงสร้าง Present Simple Tense	แต่งประโยคตามโครงสร้าง ตาม Present Simple Tense	- แบบประเมินการ เขียน	ได้ระดับคุณภาพดี ขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ 1. ใฝ่เรียนรู้ 2. มุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	ได้ระดับคุณภาพดี ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินผังมโนทัศน์

ไดคะแนน	8 - 10	คะแนน	ระดับคุณภาพ	4	ดีมาก
ไดคะแนน	5 - 7	คะแนน	ระดับคุณภาพ	3	ดี
ไดคะแนน	3 - 4	คะแนน	ระดับคุณภาพ	2	พอใช้
ไดคะแนน	0 - 2	คะแนน	ระดับคุณภาพ	1	ปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน ผลการประเมินอยู่ในระดับคุณภาพ 3 (ดี) ขึ้นไป ถือว่า ผ่านการประเมิน

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

“ใฝ่เรียนรู้”

ชื่อ-สกุลนักเรียน..... ชั้น.....เลขที่.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

คำชี้แจง การบันทึกให้กาเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง

ที่	พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ			
		เป็นประจำ	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ทำบ้าง/ ไม่ชัดเจน
		4	3	2	1
1	ตั้งใจเอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้				
2	สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ				
3	ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนและเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม				
4	สามารถบันทึกสรุปความรู้ วิเคราะห์ ข้อมูลจากสิ่งที่เรียนรู้สรุปเป็นองค์ความรู้				
5	แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน				
รวมคะแนน/ระดับคุณภาพ					

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน
(.....)

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การตัดสิน
ดีเยี่ยม	ได้คะแนนรวมระหว่าง 17-20 คะแนน หรือร้อยละ 85-100
ดี	ได้คะแนนรวมระหว่าง 12-16 คะแนน หรือร้อยละ 60-80
ปรับปรุง	ได้คะแนนรวมระหว่าง 6-11 คะแนน หรือร้อยละ 30-55
ไม่ผ่าน	ได้คะแนนรวมระหว่าง 1-5 คะแนน หรือร้อยละ 0-25

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
“มุ่งมั่นในการทำงาน”

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น..... เลขที่.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

คำชี้แจง การบันทึกให้กาเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง

ที่	พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ			
		เป็นประจำ	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ทำบ้าง/ ไม่ชัดเจน
		4	3	2	1
1	มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน				
2	ตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย				
3	ทำงานด้วยความเพียรพยายาม				
4	รู้จักแก้ปัญหาในการทำงานเมื่อมีอุปสรรค				
5	อดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย				
6	ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้นด้วยตนเอง				
รวมคะแนน/ระดับคุณภาพ					

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน
(.....)

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การตัดสิน
ดีเยี่ยม	ได้คะแนนรวมระหว่าง 19-24 คะแนน หรือร้อยละ 80-100
ดี	ได้คะแนนรวมระหว่าง 14-18 คะแนน หรือร้อยละ 60-75
ปรับปรุง	ได้คะแนนรวมระหว่าง 8-13 คะแนน หรือร้อยละ 33-55
ไม่ผ่าน	ได้คะแนนรวมระหว่าง 1-7 คะแนน หรือร้อยละ 0-30

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้
รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ22102
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1. ผลการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้ที่ ..... เรื่อง .....

จำนวนผู้เรียน ..... คน

พบว่า

1.1 นักเรียนได้เรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่กำหนด
 ประเมินจากการทำกิจกรรม

.....
 .....

โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1.2 การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ .....

1.3 ผลการทดสอบหลังเรียน มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ .....

- นักเรียนให้ความร่วมมือในกิจกรรมเป็นอย่างดี
- บรรลุตามตัวชี้วัดตามที่กำหนด
- ดำเนินการสอนได้ตรงตามแผนที่กำหนดไว้
- อื่นๆ

2. ปัญหา / อุปสรรค

ด้านผู้เรียน

.....

ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้

.....

ด้านสื่อการเรียนการสอน

.....

ด้านอื่น ๆ

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ .....ผู้สอน

(นางสาวรติมา บุษย์ศรีเจริญ)

ตำแหน่ง ครู

ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๑๗๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๓ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณนันท์นภัส เหมภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวติมา บุษย์ศรีเจริญ รหัสประจำตัว ๖๔๐๙๑๑๒๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยะ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี Dr.Henry Yuh Anchunda เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวติมา บุษย์ศรีเจริญ

โทร. ๐๘-๐๕๑๕-๒๖๓๗

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๑๗๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๓ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณจรรุภพร ประมุขศิลป์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวติมา บุษย์ศรีเจริญ รหัสประจำตัว ๖๔๐๑๑๒๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยะ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี Dr.Henry Yuh Anchunda เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอูตม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวติมา บุษย์ศรีเจริญ

โทร. ๐๘-๐๕๑๕-๒๖๓๗

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๑๗๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๓ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณโสภิตา เสนาะจิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวติมา บุษย์ศรีเจริญ รหัสประจำตัว ๖๔๐๙๑๑๒๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยะ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี Dr. Henry Yuh Anchunda เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวติมา บุษย์ศรีเจริญ

โทร. ๐๘-๐๕๑๕-๒๖๓๗